İMHA EDİLEN MÜSLÜMAN TÜRK KÜLTÜRÜ

KÜRESEL KAOS ORGANİZASYONU - UR LOCASI

OSMANLI'DA YAHUDİ LOBİSİ: NASİLER

asr'a andolsun

analitik

e-Dergi

Aylık Analiz Araştırma İlim ve Fikir Dergisi - Kasım 2021 - Yıl: 2 - Sayı:13 25 ₺

Juden – Freimaurerei

Weltpolitik

33. GRAD

Weltrevolution

1905 1917

Internationale des Weltbolschewismus

1918

REVOLUTIONEN!

1789 1830 1848

1919

1918

1919

1914

1909

1910

1931 1936

MASONİK DEVRİMLER HARİTASI

 @analitikdergi analitikdergi analitikdergi www.analitikdergi.org bilgi@analitikdergi.org

EDİTÖRDEN

Kıymetli okuyucularımız;

İnsan, analiz eder
İnsan, akleder
İnsan, olayları tefekkür ile muhasebe eder
İnsan, firaset ile tedbir eder
İnsan, hakka riayet eder
İnsan, aklını, iradesini, sorgulama melekelerini kiraya vermez, ipotek ettirmez.

Ettirmeyenlerin sayısını çoğaltmak için çıktığımız bu yolda ve başladığımız mücadelede Analitik E-Dergimizin Elhamdulillah bir yılını doldurduk.

Son bir yılda nitelikli arkadaşlarımız aramıza katıldı. Berhudar olduk. Etkinin, sayılardan değil, nitelikli insanlardan geldiğini müşahade ettik. Arkadaşlarımızla birlikte kollektif araştırmalardan çıkardığımız sonuçların ve paylaşımlarımızın, kitle nazarında terminolojik karşılık bulması bir başka huzur vesilemizdir.

Oluşturulmuş gerçekliğin yerle yeksan olup, hakikatin egemen olacağı zamana kadar, aynı özveri ve kararlılıkla çalışmalarımıza devam edeceğiz.

Keyifli okumalar dileriz.

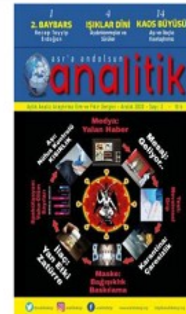
Ahmet AKINCI
Rahmânî Değerler Derneği Başkanı

YouTube kanalımıza abone olarak ve arkadaşlarınıza tavsiye ederek eşsiz içeriklerimizden faydalanabilirsiniz;
https://youtube.com/c/DoğruBilgiBANKASI

İÇİNDEKİLER

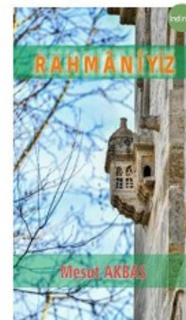
Analitik Dergi – Kasım 2020 – Sayı: 1
Sepete Ekle

Analitik Dergi – Aralık 2020 – Sayı: 2
Sepete Ekle

Tarihsel Süreçte YÖNETİCİ ve TOPLUM – Mesut AKBAŞ
Sepete Ekle

ANALİTİK - AYLIK e-DERGİ • ADRES: ATAŞEHİR İSTANBUL • İRTİBAT TELEFONU: +90 542 774 0000
• Yazı İşleri Müdürü **Ahmet AKINCI** • Yayın Koordinatörü **Ömer TORULOĞLU** • Grafik & Tasarım **Yaşar ÖZER**
• Bu dergi Basın Meslek İlkeleri'ne Uymayı Taahhüt Eder • Makale ve Eklerinin Sorumluluğu Yazarlara Aittir.

İMHA EDİLEN MÜSLÜMAN TÜRK KÜLTÜRÜ

Ramazan GÖÇER

Değerleriyle yaşayan toplumlar demokratik ve özgür toplumlardır. Kuvvet ve egemenlikle yaşayan toplumlar anti demokratik köle toplumlardır. Köle toplumlar egemenlik uğruna soykırımla yüz yüzedir. Türkiye toplumu 99 yıldır değerlerinden soyutlanmış kuvvet ve egemenlikle yaşamaya zorlanan toplumdur. Birçok defa soykırıma uğramıştır. Üstelik tapınakçı egemen mason mabetlerinin yaptığı "Ermeni soykırımı" iftirasına maruz kalmıştır.

Sosyal geleneksel ve ruhsal değerleriyle zengin toplumlar için farklı ırk ve değerler bir çeşit ve zenginliktir. Kuranda 'biz sizi farklı ırklarla yarattık bu sizin iyiliğiniz içindir" (Bakara suresi) buyrulur.

Gerçek demokrasilerde, bir ülkenin mutluluğu sınırlarına yığdığı asker ve silahla, inşa ettiği gökdelenlerle ölçülmez. Devleşen ve yığınlaşan şehirlerinin kalabalık, ancak ıssız ve soğuk sokaklarında, dayanıksız, ruhsuz, korku ve endişe dolu kitlelerin varlığıyla ölçülmez. Bir toplumun huzuru bireylerinin bireysel tüm fonksiyonlarını yerine getirecek ortam, alan, paylaşım ve kolektivizmi ve iyi geleneklerinin varlığıyla orantılıdır.

Günümüzde insanlar ve toplumlar arası ilişkiler sahte, yüzeysel ve güdümlüdür. Demokrasi kuvvete gömülerek kullanıldı. 50 yıllık soğuk savaşta ABD ve doğu bloğu kan döktüler soykırım yaptılar. Adını da demokrasi koydular. Haklı çıktılar. Çünkü uğrunda savaştıkları temel ilke kuvvet ve egemenlik idi. Tüm masonik ayrıcalıklar ve haksızlıklar kuvvet ve egemenliğe sığınır veya kullanırlar. Dayanışma, paylaşma ve soysallaşma gibi ulusal ve kişisel değerlerin geleneksellik kazanması ve uygulanması kuvvet ve egemenliğin intiharıdır. Yalın (geleneksiz) dinsizliğin temel ilkelerini yasalaştırmış devletler nefret, çatışıma ve anarşiyi üretir ve egemenliğini güçlü tutar. Bu devletlerde topraksız ve güçsüz insanların en büyük hakkı, oy kulla-

narak kuvvet ve toprak sahiplerinin tekel ve egemenliklerini onaylamaktır. Gerekirse bu uğurda kanını döküp canını vermektir. Egemen masonik patronlarına "Vatan için şehit düştü örnek insan" diye propaganda malzemesi olur. Bazen karnını doyuracak iş bulur; masonik sermayenin ihtirasına alet olur. Onur ve haysiyeti ayaklar altına alınır.

Türk kültürü ve sosyal yapısı, dünyada en köklü geleneksel yapıya sahiptir. Sevgi, saygı, asalet, paylaşma, dayanışma hoşgörü, tolerans, misafirperverlik gibi geleneklerin en zengin görüldüğü toplum Türklerdir. Soykırımcı, laik, sionist ve tapınakçı masonlar her türlü iyi geleneğe düşmandırlar. Türk düşmanıdırlar.

Gelenek doyuma ulaşan duygu ve ruhun, akıl ve iradenin kontrolünde oluşturduğu yapılanmadır. Duyguların topladığı uyarıların irade ve akıl tarafından işlenerek ruha depolanmasıyla gelenek doğar. Gelenek sosyal alışkanlıklardır. Alışkanlık düşünülmeden doğal olarak yapılan ancak duygusal ve ruhsal olarak onaylanan düşünce ve hareketlerdir. Gelenek bellemenin duygu ruh ve pratikle beslenmiş güçlü tarzıdır. Sürekli kontrol edici ve dinamik karaktere sahiptir. İnsan irade ve ilişkilerinin duygularının ve aklının doyumu sonucu olu-

şan birikimdir. Özgürlük veya kölelik sevgi veya nefret hoşgörü veya hor görü birikimidir. İnsanın güven ve huzuru için ruhunun derinliklerine depoladığı sevgi veya nefret yapılanmasıdır. İnsanlar dünyanın belli bölgelerinde geleneksel olarak ilkbahar ve yaz mevsimlerinde üretir ve hasat eder. Bu8 mevsimlerde depoladığı birikimini tüketir. Yazın yeterli hazırlığını yapmayanlar kışın perişan olurlar. İnsan beyni belli oranda kanla beslenmezse vücudun dengesi bozulur, marazlar gelişir. İnsan ruhu duygularında aynı sisteme sahiptir. İradesini kullanan insanlar sosyal ve bireysel alışkanlıklarını ruhlarında biriktirirler. Bu birikim toplum ve bireyde değerler ve temel yargı ölçüleri halini alır. Bireyin iradesi ve diğer melekelerinin sınırlandırılması bu değerlerin gelişmesini engeller. Bu oluşum geleneksizliği yani yalınlığı veya geleneklerde yozlaşma ve sapmayı oluşturur. Yeterince iyiliklerle beslenmeyen, iyilikleri geliştiren kontrol eden ve besleyen sistemini kuramayanlar için iyilikler geçicidir. Kalıcı ve geleneksel değildir. Gelenek, beyin ve kalbin birleşmesi ve bütünlüğüdür. İnsanlar beyniyle ve iradesiyle keşfettiği tespit ettiği kural ve normları duygularıyla besleyerek alışkanlık haline getirir. İrade, akıl, ruh ve duygular bütünlüğünü korumalıdır. Her biri diğerini motive eder. İrade, ruh, akıl ve duygular arasındaki motivasyon tek taraflı olmamalıdır. Yeterli duygu birikimi ile beslenmeyen aklın ve iradenin inandığı prensipler uygulanmaz, kolay unutulur. Akıl ve irade sevmenin iyi bir gelenek, alışkanlık olduğunu kabul edebi-

lir. Ancak bu alışkanlığı sürekli yaşayacak sosyal çevre ve iradi yaşam ortamı bulamaz ve yaşayamazsa gelenek haline gelmez ve uygulanamaz.

Geleneğin kaynağı insan doğasıdır. İnsanların alışa geldikleri değer verdikleri ve zevk aldıkları hareket ve davranışlara uyması daha kolaydır. Geleneksel değerler bireyin melekeleriyle bütünleşmiş olgulardır. İnsan duygu ve iradesinin işlerliği, sınırlanması, özgürlüğü veya köleliği geleneğin iyi veya kötü türünü, karakterini belirler. İyi duyguların ve iletişimin sürekli yaşanması ve insanı motive etmesi iyi gelenekleri doğurur. ...kötü duyguların yaşanması bu duyguların birikim, alışkanlık yani gelenek haline gelmesini sağlar. İnsan doğal disiplinine uyum sağlamak için çalışma ve gayretler iyi değerleri oluşturur. Çocukluk yaşlarından itibaren sevilen ve seven bir insan sevmeye alışır. Nefret edilen ve nefret eden bir insan nefreti ruhuna doldurur ve prensip haline gelir. Nefret o kişinin temel motive edici değerleri yani geleneği haline gelir.

Gelenekler birey ve toplumu motive eden temel değerlerdir. Örneğin sevgi bir

duygudur. Ancak bireyde uygulanabilir ruhsal birikim ve güce sahip olması geleneksel karakterini gösterir. Hayatı boyu vatan ve millet sevgisi, hayvan ve insan sevgisi edebiyatı ile büyüyen insanların acımasızca insanları öldürdüklerini görmek mümkündür. Çünkü günümüzde sevgini edebiyatını yapanlar kendi kuvvet ve kötü geleneklerini meşrulaştırmak için insandaki sevgi geleneğini sömürmüşler. Gerçek sevgiyi özellikle uygulamasıyla ve insan doğası ve disiplinine uyan yapısıyla gelenekselleştirmemişlerdir.

Gelenek insan melekeleriyle bütünleştiği için uygulaması kolay ve süreklilik özelliğine sahiptir. Kuvvetin yasalarından daha kalıcı ve dinamiktir.

İyi gelenekler insanları iyi yönde motive eden temel birikim ve değerlerdir. Dengesizliğin doğmasını engelleyen en büyük teminat ve kaynaktır. İnsanların arasında, insanları birbirine bağlayan eklemdir. Sosyal yapının harcıdır. Birbirini sevmeye alışmayan ve bunun ruhsal yapılanmasını geliştirmeyen toplumlar huzur ve sükûnete kavuşamazlar. Sosyal yapı ufalanır, dağılır. Kuvvet ve egemenliğe yani devletler ve siyasi örgütlere yem olurlar. Doğduktan sonra insanı sınırlayan, saptıran ve kısırlaştıran duvarlar insan ruhundaki yanlış birikimlerin sonucudur. Günümüzde kitle toplumlarından birey ve toplumun sağduyusu, iradesi, aşı, ekmeği, beyni, ruhu ve fiziği sömürülmektedir. Maddi ve manevi sömürülen ve sınırlanan kitle gerçek insancıl değerlerine kavuşamamakta, kendisine reva görülen dengesizlik ve açlığın kabul etmekte veya bu dengesizliklere dengesiz tepkiler göstermektedir. Tepki sonucu kaçışan kitleler daha kötü. Dengesizliklerin siyasilerin ağına düşer. Propaganda, oy, coşku, irade kuvvet ve egemenlik totalitarizmi, sermaye, kitlesel ve bireysel açlık insanların boynuna mahmuz gibi takılır. Sonuç kötü geleneklerin dörtlü şeytan ayağı oluşur. Kuvvet, yalın ve yanlış ideolojiler, totaliter medya, tabular.

İyi gelenekler toplumun kendi kendini motivasyonu sonucu oluşan sosyal yapılanmalardır. Her zaman ki birey ve toplumu motive eden, şekil ve yön veren kaynak insan irade ve doğası dışında bir güç birikimi, devletler ve ortakları etkili oldu, o oranda iyi gelenekler zayıflar kuvvetin motive ettiği toplumda korku, endişe, kapalılık, nefret egemen olur. Kuvvet ve egemenlik, iyi geleneklerini kaybetmiş kitle toplumlarında kişilerin korku ve endişeyle taşıdığı veya bağlı olduğu meka-

nik, o oranda da acımasız bir sığınaktır. Bu sığınağın temel fonksiyonu iyi gelenekleri kısırlaştırmak ve sınırlamak, egemenlik olgusunu büyütmek, ilişkileri ve iletişimi tekelleştirmektir.

Demokratik toplumları motive eden geleneklerin bir özelliği de açıklıktır. İnsanlar bilgilerini, düşüncelerini plan ve projelerini paylaştıkları oranda birbirlerini daha çok tanır. Birbirlerinden saklayacakları tekel, yanlış birikim ve kötü ruh su yüzüne çıkar. Dinamik iletişim ve ilişkiler, kötü birikimlerin asimile olmasını sağlar. Tekel ve köle ruhlu, duyguları ve iradesi belli kalıplarda kısırlaşmış insanların sorunları, yanlışları, insanlar üzerinde egemenlik ve kuvveti biriktirir ve saklı tutarlar. Kapalı toplumda birey araştırma ve gerçeğe ulaşmak için, geniş, özgür ve dinamik alan bulamaz. İnsan, bünye ve ruhunun her türlü peşin hüküm ve tabudan ari, iradenin ve iyi geleneklerin motive ettiği doğal disiplinine uymasıyla açıklık ve özgürlüğünü kazanır. Bireyin çevresinde tanrının insanların yararına sunduğu nimetlerden yararlanması için duvarların yani insanı sınırlayan kuvvet, egemenlik ve totaliter sermayenin Egemenliği varsa, bireyin çevreyle olan ilişkilerinde bireyin kendi dışında açıklık geleneğini beklemek mümkün değildir. Açıklık geleneği veya alışkanlığı demokrasi geleneğinin yerleşmesiyle sağlanır. İnsanların aşırı birikim ve dengesizlikleri egemenlikle bütünleşiyorsa o toplumda açıklık beklenemez. Toplumu ekonomik ve ruhsal yönden sınırlayan kuver ve totaliter sermaye egemenleri ellerindeki birikimi tutmak için insan beyni ve ruhunu ideoloji ve coşkularla kapatarak kendilerine köleler kazanırlar. Bunda en

***

Sosyalleşmeyen insan iyi geleneklerinden soyutlanır. Ruhen zayıflar ve yalnızlaşır. Dayanışma ve güven duygularından soyutlanmış bu tip insanlar soğuk kış günleri çıplak barınaksız ve beslenmesiz ortalıkta parazit dolaşan, şaşkın ve istikrarsız insanlar gibidirler. Bu insanlar kuvvet ve paranın egemenliğinin avına düşerler. Böylece kötülüklerin birikimi ve sisteminin temeli oluşur.

****

verimli olanlar toprağı ve işi olmayan ırgatlardır. Sözde bu insanlar kuşlar kadar özgürdür. Çocuk yaştan açlığın ve dengesizliğin, okullarda kuvvet ve coşku ruhunun aşılandığı bu insanlar toplumda adi veya örgütsel siyasi suçlar işler. İşlenen her suç ve ceza devletleri ve egemenlikleri daha da besler ve büyütür. Sonuçta insanları yaşatan iyi geleneklerin yerini yasalar, yasaklar, güvenlik görevlisi, şef, mafya, rüşvet ve yolsuzluklar alır. Bu ortamda insanların madden ve manen kapanmaları, bencillik ve kötülük geleneğinin gelişmesi, iyi geleneklerin gerilemesi kaçınılmaz olur. Kötülüklerin arınmama nedeni insanların anti demokratik, kuvvet ve egemenliğine dayalı kapalı yaşam tarzından kaynaklanmaktadır.

İyi geleneklere sahip insan, sosyalleşen ve cemaatleşen insanlar soğuk havada kışlık yünlü giysiler giyen, sıcak bir evde barınan iyi beslenen insan gibidir. Sürekli, sağlıklı, tekelsiz sosyalleşme insanları ruhen, manen ve fiziksel olarak besler, insanı toplum ve bireyle, sevgiyle kaynaştırır, özgürleştirir ve kontrol eder. Sosyalleşmeyen insan iyi geleneklerinden soyutlanır. Ruhen zayıflar ve yalnızlaşır. Dayanışma ve güven duygularından soyutlanmış bu tip insanlar soğuk kış günleri çıplak barınaksız ve beslenmesiz ortalıkta parazit dolaşan, şaşkın ve istikrarsız insanlar gibidirler. Bu insanlar kuvvet ve paranın egemenliğinin avına düşerler. Böylece kötülüklerin birikimi ve sisteminin temeli oluşur. Çevrenin manen ve madden geleneksel korunması ve kontrolünden yoksun bireyleri, materyalist liberal egonun, kuvvetin, egemenliğin varlığı insanı geleneklerinden çıplanırken yalınlaştırmakta ve yalnızlaştırmaktadır. Madden olduğu kadar ruhen de yalnız ve çıplak insan her türlü saldırı, dengesizlik gasp ve tecavüzün kötü alışkanlıkların kaynağıdır.

Teknoloji ve pozitif bilimin gelişmesiyle insan beyni gelişti ve güçlendi. Ancak Duygulardan değerler ve zevklerden yoksun çıplak bir beyin ortaya çıktı. Maddenin hegemonyası insanın beyniyle kalbinin arasını açtı hatta kalbini ve ruhunu köleleştirdi. Bu durum insanı tek yönlü ekonomik hayvan olarak ele alan materyalizme zemin hazırladı. İnsanlar her şeyi fiziğin kuvvet ve hareket formüllerinde aradılar. Bu tek yanlı ve yanlış yaklaşımı bilimsellik adı altında fanatik bir şekilde savundular.

Marksizm'in, kapitalizmin, faşizmin insan fiziğine ve maddesine dayalı diktatörlükleri, görsellik, kuvvete tapan teröristler doğdu.

KÜRESEL KAOS ORGANİZASYONU:

HATHOR PENTALPHA - İSİS YILDIZI (UR LOCASI)

Ahmet AKINCI

Umarız bu bilgiler "Küresel Egemenlik Çetesinin" ve araçlarının daha derin yönlerini anlamaya yardımcı olur, böylece bu son derece meşum ama aynı zamanda çok kurnaz insanların bizim için ortaya koydukları fare kapanına düşmeyiz.

İtalyan Büyük Usta Mason Gioele Magaldi, son kitabında, "Ur-Lodges" adıyla bilinen, gizli ama son derece etkili uluslar üstü mason localarının varlığını ilk kez ortaya koydu.

Bu uluslararası Ur Locası, siyaset, finans, askeri, istihbarat, dini kurumlar ve toplumun diğer alanlarından seçkin kişileri bünyesinde toplamaktadır. Ur Locaları son derece seçicidir ve yapısı yalnızca ezoterik araştırmalara yüksek eğilim gösteren kişilerden oluşur.

Ur Locaları, küresel düzeyde çeşitli alt seviyedeki mason localarını ve kurumları koordine eder. Doğrudan veya vekil kuruluşları aracılığıyla ekonomik krizler, savaşlar, siyasi devrimler, terör saldırıları gibi büyük jeopolitik ve finansal olayları güçlü bir şekilde organize eder.

Örneğin, 1973'te David Rockefeller tarafından (eski İtalya Başbakanı Mario Monti'nin Avrupa bölge Başkanı olduğu) oluşturulan büyük bir jeopolitik düşünce kuruluşu olan Üçlü Ko-

Gioele Magaldi

misyon, 60'lı ve 70'li yıllardaki çok acımasız diktatörlüğü Ur Locaları vasıtasıyla desteklemiştir.

Ortak bir payda olarak, Ur Locaları nüfuz ve istihdam alanı belirli bir ülkeyle sınırlı olan geleneksel Mason localarının aksine, esasen ülkesizdir ve küresel olarak hareket eder (aynı Ur Locasının bağlı kuruluşlar, Batı ülkelerinden, Orta Doğu'dan, Rusya'dan, Çin'den olabilir...).

Hathor Pentalpha - Ur Locası'nı ve onun modern İslamcı terörizmi yaratmasını açıklamaya geçmeden önce, farklı Ur Localarının çok farklı eğilimleri ve hedefleri olduğunu belirtmeliyiz: bazıları son derece ilerici ve niyetlerinde liberal iken, diğerleri zıt eğilim ve temelde muhafazakâr ve aşırı oligarşiktir.

Magaldi'nin ifşaatlarına göre (adlandırdığı konulardan herhangi biri hakkında herhangi bir iftira davası açılması durumunda, Londra, Paris ve Newyork'ta üç avukatın kasasında saklanmakta olan farklı Ur Localarının üst düzey iştiraklerinin çeşitli tanıklıklar ve kapsamlı belgelerle halka açık olarak açıklayacağını duyurmuştur. 2015'ten günümüze kadar kitaptaki bilgiler ile il-

gili hiç bir yalanlama yapılmamıştır. Üstelik "Hathor Pentalpha" aşırı oligarşik Ur Localarının en acımasızıdır.

Bu Ur Locası, 11 Eylül'den IŞİD/DAEŞ'in kurulmasına ve onun Fransa ve Belçika'daki son terör saldırılarına kadar, sözde modern "İslamcı terörün" büyük eylemlerini aktif olarak desteklemiştir.

Aynı kaynağa göre, Hathor Pentalpha, diğer aşırı oligarşik Ur Locaları arasındaki karmaşık çatışmalardan sonra 2000 yazında resmen kuruldu.

Bu locanın ilk üyeleri arasında Dick Cheney, Don Rumsfeld, Bill Clinton, baba oğul Bush'lar, Tony Blair ve diğer sözde "neoconlar" bulunmaktadır. 2000'den beri Suudi Arabistan'dan (prensler gibi), Umman'dan (zamanın sultanı gibi), Katar, Bahreyn, İran ve İsrail'den (Ariel Şaron gibi) seçkin şahsiyetler Hathor Pentalpha'ya katıldı (tüm isimleri maalesef veremiyoruz).

Magaldi'nin kitabında sunulan bağlı kuruluşların listesi, İspanyol Maria Aznar, Fransız Nicolas Sarkozy, İtalyan Senato eski başkanı Marcello Pera, Hollandalı Jan Peter Balkenende, Polonyalı Aleksander Kwasniewski ve çok daha önemlisi gibi birçok Avrupalı ismi de içeriyor.

Son olarak, 2009 yılında, Irak El Kaidesi'nin eski lideri ve şimdiki kendini IŞİD'in halifesi ilan eden kötü niyetli terörist Ebu Bekir el-Bağdadi, 2004'ten beri tutulduğu hapishaneden serbest bırakıldı ve Hathor Pentalpha'ya

alındı. Hızlı ve çok gizli ilişkiler için kullanılan geleneksel olmayan bir inisiyasyon şekli olan "kulağına kadar" inisiyasyonlu olarak yetiştirildi.

Bu nedenle, IŞİD ve modern İslamcı terörizm, uluslararası Mason locası Hathor Pentalpha'nın üyeleri tarafından (ve diğer gerici Ur Locaları ile işbirliği içinde) alaycı bir şekilde tasarlanmış, yaratılmış ve desteklenmiştir.

Hathor Pentalpha'nın amacı çok yönlüdür: bir yandan muhtemelen daha fazla algılanan güvenlik karşılığında insanları kişisel özgürlüklerinin çoğunu vermeye itecek ezici bir korku duygusunu kışkırtmak isterler, diğer yandan da istedikleri özellikle İslamofobi yoluyla bir bölünme duygusunu körüklemek, insanları bölünmüş olarak tutmak ve Orta Doğu'nun kritik bölgelerini bir savaş ve kaos durumunda tutarak daha kolay kontrol etmektir.

Umarız bu bilgiler "Küresel Egemenlik Çetesinin" ve araçlarının daha derin yönlerini anlamaya yardımcı olur, böylece bu son derece meşum ama aynı zamanda çok kurnaz insanların bizim için ortaya koydukları fare kapanına düşmeyiz.

DİYANET'İN SAÇMA FETVALARI

Mesut AKBAŞ

İbrahim Suresi 46. Ayet: "Onlar tuzaklarını kurdular. Oysa tuzakları dağları yerinden kaldıracak (cinsten) olsa bile onların tuzakları, Allah'ın yanındaydı (Allah onların tuzaklarını bozar, cezalarını verirdi)."

İbrahim Suresi 47. Ayet: "Sakın, Allah'ı, elçilerine verdiği sözden cayar, sanma! Çünkü Allah daima üstündür, intikam alandır!"

Öncelikle şunu kalın harflerle belirtelim ki ülkemiz laik bir sisteme bağlı bir ülke. O yüzden yapılan birçok uygulamaları, yaptırımları, genelgeleri, fetvaları vb. sistemin içinde bulunduğu duruma göre değerlendirmek lazım.

Her zaman söylenen bir söz var, Türkiye yüzde 99'u Müslüman olan bir ülke. Peki gerçekten durum böyle mi? Çıkarılan kanunlara baksak neyin ne olduğu zaten ortaya çıkar.

Zaman zaman halkımız çıkarılan kanunlara, genelgeler vb bakarak bunlar nasıl ortaya çıkar, bu yasalar İslam'a aykırı deriz ama artık bunlara şaşmamak lazım. Ben mevcut sistemin durumunu göz önüne aldığımda bunların normal olduğunu düşünüyorum.

Laik olan bir sistemden Kur-ân'a uygun hükümler beklemek beyhûdedir. Ama beni asıl şoka sokan durum diyanet ve diyanete bağlı bazı müftülüklerin VAHİY almış gibi genelgeler ortaya koyarak halkı yanlış yönlendirmesi ve vebal altına girmesidir.

Film kurulu üyelerinin plandemi ortamında biz halka yaptıkları ortada. Bunların zalimce aldıkları ve birçoğu da tutarsız olan uygulamalarına artık alıştık sayılır ama bizi en çok üzen ve düşündüren ise diyanetin bu süreçte film kuruluna uygun paralel yaptıkları açıklamalarıdır.

2020 yılı ramazan ayında diyanet sırf aşılama olayı artsın diye birdenbire ne demişti, "aşı orucu bozmaz!"

Halbuki yıllardır alimler bu konularda fetvaları vermişti. Evet ölümcül bir durum olur ve yeme, içmen gerekirse zaten orucunu bozarsın. Bunu bil-

≡ YeniŞafak

Manşet Koronavirüs Gündem Dünya Spor

DİNİ BİLGİLER TÜRKİYE

Aşı orucu bozar mı? Diyanetten açıklama geldi

Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu Üyesi İdris Bozkurt, "Kovid-19 aşısı dahil olmak üzere hiçbir aşının içerisinde besleyici vitamin ve gıda içerikli bir madde bulunmamaktadır. Böyle şeyin vücuda zerk edilmesi orucu bozmamaktadır fakat ihtiyatlı hareket etmek açısında iftar ve imsak arasında olunabilir" dedi.

Abone Ol

Haber Merkezi · 02 Nisan 2021, 16:54

Son Güncelleme: 02 Nisan 2021, 17:01 · AA

meyen de yoktur. Peki sırf aşılama artsın diye utanmadan ve sıkılmadan "aşı olun orucunuz bozulmaz" demek ne demektir. Birçok kişi bu saçma fetva üzerine oruçlu iken gidip aşı oldu. Bunun vebali kime peki?

2021 yılındaki saçma fetva ise daha berbattı. Kahramanmaraş müftüsü "aşı olmak farzdır" dedi. Sormak lazım müftü efendiye sana vahiy mi geldi. Bu ne cesaret. Kime hizmet ediyorsunuz. Müftü bey e şu ayeti hatırlatmak lazım: Nahl Sûresi (16) 116. Ayet: "Dillerinizin yalan yere nitelendirmesinden ötürü "Şu helaldir, şu haramdır," demeyin, sonra Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Allah'a karşı yalan uyduranlar ise iflah olmazlar."

Kıssadan hisse: Bir gün yaralı bir kuş Hz. Süleyman'a gelerek, kanadını bir dervişin kırdığını söyler. Hz. Süleyman, dervişi hemen huzuruna çağırtır. Ve ona sorar;

"Bu kuş senden şikâyetçi, neden kanadını kırdın?"

Derviş kendini savunur;

"Sultanım, ben bu kuşu avlamak istedim. Önce kaçmadı, yanına kadar gittim, yine kaçmadı. Ben de bana teslim olacağını düşünerek üzerine atladım. Tam yakalayacağım sırada kaçmaya çalıştı, o esnada kanadı kırıldı."

Bunun üzerine Hz. Süleyman kuşa döner ve der ki;

"Bak, bu adam da haklı. Sen niye kaçmadın? O sana sinsice yaklaşmamış. Sen hakkını savunabilirdin. Şimdi kolum kanadım kırıldı diye şikâyet ediyorsun?"

Kuş'un kendisini savunması Hz. Süleyman'ı da şaşırtır;

"Efendim ben onu derviş kıyafetinde gördüğüm için kaçmadım. Avcı olsaydı hemen kaçardım. Derviş olmuş birinden bana zarar gelmez, bunlar Allah'tan korkarlar diye düşündüm ve kaçmadım."

Hz. Süleyman bu savunmayı doğru bulur ve kısasın yerine getirilmesini ister. "Kuş haklı, hemen dervişin kolunu kırın" diye emreder. Yaralı kuş o anda; "Efendim, sakın öyle bir şey yaptırmayın" diyerek öne atılır.

"Neden" diye sorar Hz. Süleyman. Kuş sebebini şöyle açıklar;

"Efendim, dervişin ko-

≡ SON DAKİKA GÜNDEM EKONOMİ YAŞAM SAĞLIK DÜNYA SEYAHAT

Haberler > Kahramanmaraş Haberleri > Kahramanmaraş Müftüsü Tekin: "Aşı olmak farz-ı ayndır"

Giriş Tarihi: 15.9.2021 16:15 Son Güncelleme: 15.9.2021 17:00

Kahramanmaraş Müftüsü Tekin: "Aşı olmak farz-ı ayndır"

lunu kırarsanız, kolu iyileşince yine aynı şeyi yapar... Siz en iyisi mi, bunun üzerindeki derviş hırkasını çıkartın... Çıkartın ki, benim gibi kuşlar bundan sonra aldanmasın."

Bu güzel kıssa bize diyor ki din adı altında kimseye rast gele fetva vermeyin, günaha girmeyin, insanları kandırmayın, yanlış algı oluşturmayın, hele ki dünyanın zalim, masonik kesimleri ille aşı olunacak derken bizim derviş kıyafetli din adı altındaki kişilere daha çok dikkat etmemiz lazım. Çünkü satılık adamların zirve yaptığı bir dönemdeyiz.

Mesela bir vatandaş olarak diyanetten ve müftülerden şunu isteme hakkım ve hakkımız var mı? Namaz farzdır, örtünmek farzdır, zekat farzdır, cihad farzdır, akraba

ve komşu haklarını gözetmek farzdır vb. İçki haramdır, zina haramdır, faiz haramdır, haksız yere bir cana kıymak haramdır vb. neden apaçık olan helal ve haramları güncellemiyorsunuz da batının istekleri doğrultusunda ve onların menfaatleri için kafanıza göre şu helaldir ya da haramdır diyerek günaha giriyorsunuz. Bu kafanıza göre verdiğiniz fetvalar ahiret de sizden şikayetçi olacak haberiniz olsun.

Tv'lerde hemen her gün cinnet haberleri eksik olmaz oldu. 1 yıl bile evli kalmadan boşananların sayısı yüzbinleri buldu. Kadın cinayetleri iyice arttı. Ne zaman bu konulara değinip gerçek fetvaları vereceksiniz. Huzur evlerinde nerdeyse yer kalmadı. Ne zaman anne ve baba haklarını gündeme getireceksiniz ey diyanet yetkilileri.

Daha geçenlerde başörtülü bir hanım maske meselesi yü-

***

Laik olan bir sistemden Kur-ân'a uygun hükümler beklemek beyhûdedir. Beni asıl şoka sokan durum diyanetin VAHİY almış gibi genelgeler ortaya koyarak halkı yanlış yönlendirmesi ve vebal altına girmesidir.

****

zünden erkek polisler tarafından apar topar otobüsten indirildi. Ey diyanet buna neden sessiz kaldınız. Mesela bayan yolcuya bayan polisler müdahale etmelidir diye neden açıklamada bulunmadınız.

Manevi olarak ülkemizde ve dünyamızda birçok sorunlar var ve bu sorunlar da iyice artıyor. Biraz da zahmet olacak ama bu kafasına göre fetva verenler bizleri ilgilendiren konulara ne zaman değinecekler. 2020 yılı ramazan ayında hatırlıyorum birçok kişi oruçlu iken diyanetin fetvasına uyarak aşı oldular. Yazık değil mi, bu kafa neye hizmet ediyor. En azından susun da daha fazla rezil olmayın ve günaha girmeyin.

Hani gayretullaha dokunmak deriz ya, bakın ne buyurmuş Peygamberimiz Resûlullah (s.a.v.) "Şüphesiz ki Allah kıskanır, mümin de kıskanır, Allah Taâlâ'nın kıskanması (gayretullah), mümin kulun üzerine haram kılınan şeyleri işlemesinden ileri gelir" buyurmuştur.

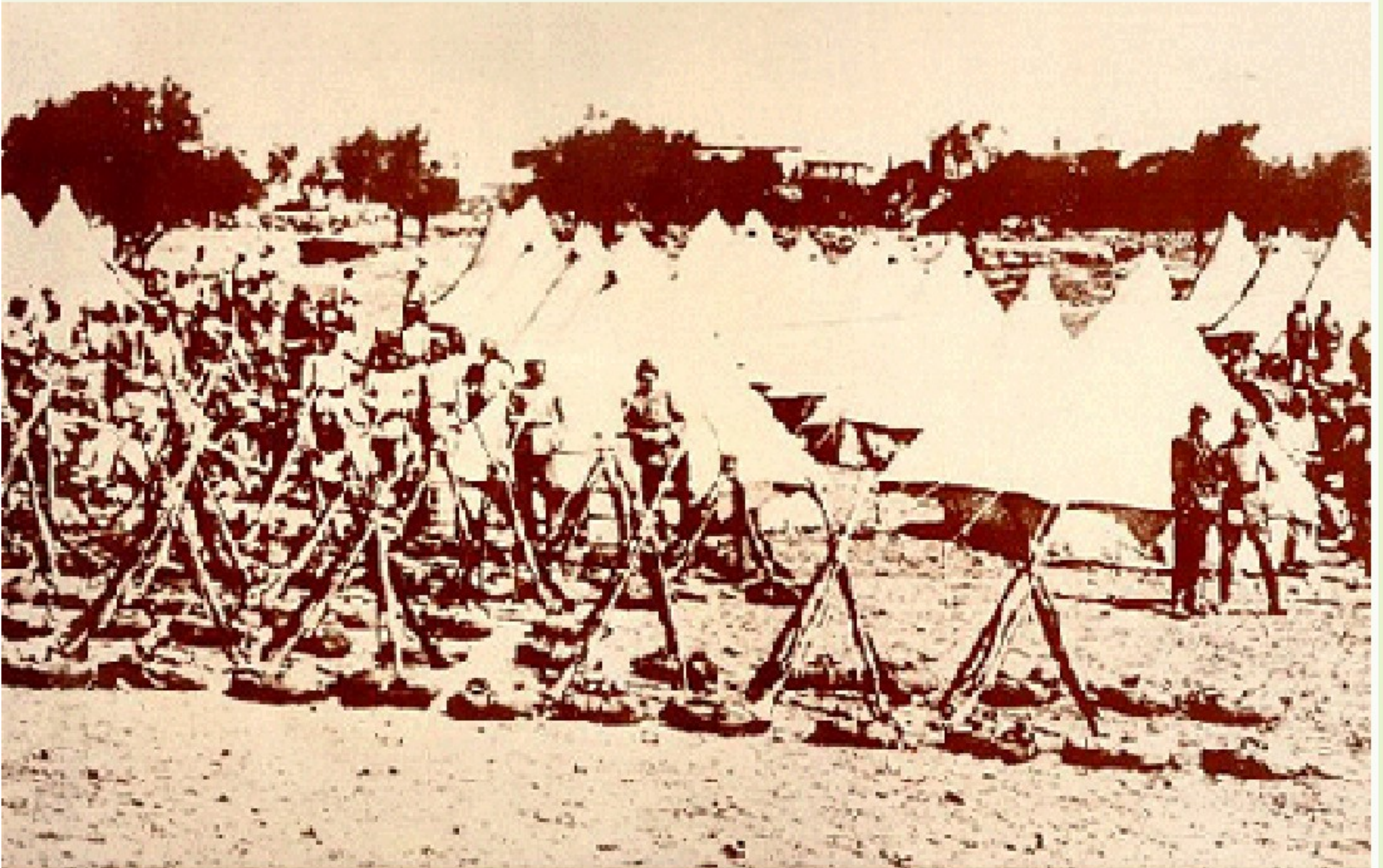
Gayretullâha dokunmak: Yaptığı iş ilâhî gayreti harekete getirecek, Allah'ın gazabını üzerine çekecek bir sonuç doğurmak.

Yüce kitabımız Kur-ân'ı Kerim'den bir ayet ile yazımı bitireyim; İbrahim Sûresi (14) 42. Ayet: "Sen, Allah'ın zalimlerin yaptıklarından habersiz olduğunu zannetme. Allah onların cezalarını, gözlerin dehşetle açıldığı güne kadar ertelemiştir."

YEMEN'DE TÜRKLERE YAPILAN SOYKIRIM

Yazen HOCA

Yemen'e kaç Türk askerinin gittiği belli değildir. Ancak büyük bir ordunun gittiği kesin. Soykırımı egemenlikleri için temel ilke edinmiş talmutcu mason ittihatçılar birinci dünya soykırım operasyonu başlayınca seferberlik ilan ettiler. yani eli silah tutan herkes savaşa götürüldü. Mağdurlar akli dengesi bozuklar engelliler evde bırakıldı. Polonyadan (Galiçyadan) yemene kadar 10 bin kilometrlik bir alanda Türk insanları dağıtılarak imha edildi. Bu olaya utanmadan vatanı için savaştılar dendi. Elindeki Türk nüfuslu Kerkükü asker ve mühimmatı ile İngilizlere bırakıp istanbula kaçan ittihatçı Yahudiler acaba Türk çocuklarını beş bin kilometre ötede yemen çöllerine niçin gönderdiler. Adanalı İstanbullu Diyarbakırlı Türklerin yemen çöllerine ne ihtiyacı vardı. Bunlar Tu-

ranı yani Türk birliğini kuracaklardı. Nüfusunun %100'ü arap olan yemende beş bin kilometrelik arab çölünü geçtikten sonra ulaşarak gitmelerinin mantık ve muhasebesini gözü açık ama görmiyen sayın aydınlarımıza sormak isterim.

Yemende gerçek anlamda bir savaş olmadı. Daha Mehmetçik Medine istasyonuna ulaşmadan İngiliz arab ortak birlikleri tarafından yolda imha edildi. Çok az sayıda Türk askeri medineye ve yemene ulaştı çoğu yollarda demiryolu rayları ve trenleri havaya uçurulunda çölde açlık ve susuzlukdan soygun ve vurgundan öldüler.

Dünya Yahudiliği Türk kanı içmek zengin Türk topraklarını ele geçirmekte kararlı idiler. Tüm plan ve amaçları Berlin ve Alman genelkurmay başkanının (Türkiye Genelkurmay) Shellendorf, Seeckt'in tasarruf ve bilgisi dahilinde idi. Sarıkamış, Irak, Sina, Galiçya, Ça-

nakkale'nin yanına bir de Yemen'i kattılar. Yemen'e seferler düzenlendi. Düzenleyen yine aynı Berlin karargâhı Yemen'e giden Türk birlikleri için komutan Alman General Baron Van Stotzingen atanmıştı. Türk askerleri Medine istasyonuna ulaşmadan İngiliz ve Arapların yolda vagonları havaya uçurmalarıyla hepsi perişan oldu. Yemen'e ulaşmadan dağıldılar. Araplar yakaladıkları tüm Türk askerlerinin parasını, kıyafetlerini ve silahlarını aldılar. Bu durumdan korkan Türk askerleri altın paralarını yutarak bir süre sonra dışkılarından çıkarıp harcayabileceklerini düşünerek paraları yuttular. Bu durumu haber alan Araplar yakaladıkları Türk askerlerinin diri diri karnını eşerek bağırsaklarında altın para aradılar. Bu yöntemle Suudi Arabistan'da bir kasaba zengin oldu. Bu yüzden kasabanın adı Harful Batın (karın deşen) kasabası olarak isim değiştirdi.

Bu konuda Siverekli Cuma'nın yemen seferinde anısını aktarmak istiyorum. Cuma 1. Dünya savaşı sırasında askere gider. Askerde malum, cephelerden birine sürülmek vardır. Onun şansına yemen çıkar. Yemen'e giden Cuma Yemene ulaşmadan birliği darmadağın olurlar. Yemenliler Arap'tır. Türk ittihatçı mason komitacıların Arap nüfusuna yaptıkları kötülükleri duymuşlardır. Bir yandan St. Lawrence Arapları Türklere karşı kışkırtır ve örgütlerken öte yandan ittihatçı masonlar Arap kabile reislerini idam ederek yüzyıllarca bir arada yaşamış Türkleri Araplara, Arapları Türklere düşman ettiler.

Yemenden imha edilmek amacıyla sevk edilen türk ordusunun yahudi mason komutanları Aden'de görevini tamalamış katliam ve soykırımı ikmal etmiş kahraman edasıyla Aden'de İngilizlerin tarafına geçti. Mason dostlarıyla kucaklaştı. Türk çocuklarının çok az bir kısmı Yemen'e ulaşabildı. Yemene ulaşan askerlerin içlerinde ancak Yemenli müsluman ailelere sığınan türk askerleri hayatta kalabildi.

Yemene ulaşabilenlerden biri de Sivereklі Cuma idi. Cuma Yemenlilerin kapısında 6 yıl sığıntı olarak, karın tokluğuna çalışır, hizmetçilik ve işçilik yapar. 6 yıl sonra Türkiye'ye çocuklaırnın karısının yanına dönmeye karar verir. 5 bin km yolu yarı aç yarı tok, ortalıkta yatarak, yürüyerek geçer. Aylarca köy ve kasabalarda ekmek dilenmek zorunda kalır. Sırtında tek hırkasından başka varlığı yoktur.

Aylarca banyo yapmadığı olur. Vücudu ve kıyafetleri bit dolar. Bitlerin açtığı yaralarla zor yol alır. Tüm zorluklara rağmen 4 aylık bir mücadeleden

Railway Accident at Wady Sarar.

sonra Urfa'nın Siverek kasabasına ulaşır. Kasabadan ayrıldığında kilolu babayiğit bir adamdır. Döndüğünde bir deri bir kemik kalır. Çocuk kadar kalır. Saç sakal birbirine karışmıştır. Kasabayı baştan sona dolaşır. Hiç kimse onu tanımaz. Bir deri bir kemik kalmış, saç sakal birbirine karışmıştır. Ahali genelde dilenci sanar. Kahvede oturan birinin yanına sokulur, sohbet eder. Evine gitmek istemez. Aradan yedi yıl geçmiş kendinin öldüğü kanısıyla eşinin evlenmiş olabileceğini düşünür. Eşi evlenmiş olsa, başka bir adamı, evinde aile reisi olarak görmek istemez. Çocuklarını özlemiştir. Konuşup sohbet ettiği adama kendini sorar bu adamı tanıyor musun der. Adam evet o adam 7 yıl önce savaşa gitti bir daha dönmedi ölmüştür der. Eşi evlendi mi diye sorar. Hayır, evlenmedi cevabını alınca sabırsızlıkla, evinin yolunu tutar. Evinin kapısını büyük bir heyecanla çalar. Kapıyı açan hanımıdır. Hanımı "Allah versin" der. Kapıyı kapatır. Kadın pejmürde kıyafetiyle kocasını dilenci zanneder. Adam dayanamaz bir daha kapıyı çalar. Yine hanımı kapıyı açar. Bu sefer azarlayıcı bir edayla kapının önünden adamı kovar. Cuma dayanamaz zorla söyler. Ben senin kocanım der. Kadının cinleri başına toplanır adama bağırmaya başlar. Cuma ısrarla ben senin kocanım der. Kadın bir ara afallar. Ben kocamı tanırım der. Soy şu kolunu onun kolunda işaret vardı der. Kolunu sıvazlayınca hanımı... Tanır. Sevinçle panik arasında bir duyguyla avluya alır. Oturması için bir iskemle verir. Hoşbeş konuştuktan sonra hanımı avluda bir kazan su ısıtır. dışarıda adamı yıkayıp dezenfekte ettikten sonra vücudu bitten kurttan yara bere olan Cuma'yı içeri alır. Parça parça olmuş giysileri ni bit ve böcekleriyle yakar. Ama bu zavallı, Mason Enver Paşa gibi Yemende İngilizlere öyle bir darbe vurdum ki bir daha bellerini doğrultamazlar diye yalan söylemez. Hayatında İngiliz hiç görmemiştir. Sarıkamış'ta hiç Rus görmeyen 90 bin Mehmetçik gibi." Cumanın torunları iş bulmak için Adanaya taşınırlar. Soykırım katliamından kıl payı kurtulmuştur ama tüm Türkiyeli Türkler gibi ırgatlığa mahkum olmuştur. Adanada torunlarından biri bize bana enişte oldu. odukça mütedeyyin bir aile.

Okullarda 15 yaşındaki çocuklarımıza okutulan yemen seferi hakkında yazılan ve okutulan;
"İngilizler, Güney Irak'a ve Aden'e asker çıkardılar. Fakat ummadıkları bir Türk direnişi ile karlılaştılar."
Hepsi bir cümle, daha doğrusu tek kelimedir. Yemenin başkenti Aden'dir.

İNSANLIK TARİHİ "DİL"de GİZLİDİR

Necmi KOMBAK

Eski Türk Runik yazısı Eski İskandinav yazıtlarında kullanılan harflerle benzerlik gösterdiği için Runik yazı dense de yazıya Orhun yazısı ya da Göktürk yazısı demek daha doğru olacaktır. Çünkü Kuzey Avrupa Runik yazısı Asya'daki runik yazının türevinden başka bir şey değildir ve hepsinin kökeninde damga (tamga, Tam qa) yazısı bulunmaktadır.

Damga yazısı, Bomya denilen sembol ve işaretlerden (pintagram ideogram ve petroglifler) oluşan çok eski Türk resim yazısıdır ki Aristov başta olmak üzere Rus bilim adamlarına göre Türk Runik yazısı bu eski Türk damgalarından türetilmiştir. Bir varsayıma göre de runik yazı yine Asya'dan veya Anadolu'dan İtalya'ya göç eden Etrükslerin aracılığıyla yayılmıştır. Avrupa kavimlerinin bir çoğunu Türklerin torunları olarak kabul eden kimi bilim insanları MU kıtası (Efsanevi ATLANTİS) varsayımından yola çıkanlarsa runik yazının kökeni MU alfabesidir diye düşünmektedirler. Ama kesin gerçek Avrupa ve Asya'daki runik yazılarının ortak bir kökenden geldiğidir.

Öz Türkçe de ve Türkiye Türkçesinde Damga: İşaret, belirti iz damgalamak işaretlemektir. Hayvancılık ile hayat mücadelesi verenler sürüleri çoğalıp zenginleşmeye

başlayınca sürülerin başka sürülere karışmasını önlemek, kime ait olduğunu belirlemek için geliştirdiği damgalar (TAMKA-şekil, işaret, pintogram, idegram, petroglif) ilk yazının temelini oluşturmuştur.

İlk yazıya öncülükte tüm yabani hayvanları, sebze ve meyveleri dağlardan alıp ekip, biçmeye başlatan da bu ırktır. Nuh Tufanı olarak aktarılan süreden 6000 yıl önce hiç aralıksız 11000 yıl ayni bölgede yaşayarak 300 (üç yüz) neslin birikimi. Bugünkü dünya tarihini şekillendirenlerin umurunda olmamıştır.

Hayvan sürüleri karışmasın diye sahiplerini belirten işaretleri yüzyıllar içinde geliştirenler değil de onları kil tabletlere basanlar medeniyetin öncüsü sayılıyor. Türkler Orta Asya kavimidir. Yazılı tarihleri yoktur 2'nci sınıf sarı ırka mensupturlar falan demek sadece ARİ ırkın nereden geldiğini bilmemek demektir. Uygur bölgesindeki UrumÇİ, Peştun bölgesindeki KaraÇİ, O zaman nasıl oluyor da iNKA ve Maya İmparatorluğunda PuÇİ-MuÇi yerleşim yerleriyle örtüşüyor, Farsça daki Pay ile Kürtçe deki Vay nasıl oluyor da orta Asya da Pay üleşmek, paylaşmak olarak pai, vai, çai, tai, olarak Çay-Tay. Hatta kai, Kaya, Kayın gibi sert, sağlam güvenilir, aşınmaz manasında kullanılıyor. Bu tekniği ilk olarak daha çocukluğunda kavrayan Mustafa Kemal olmuştur. Güneş Dil Teorisi ve Meksika'ya güvenilir elçi atamaları hep bu sebeptendir.Ancak ana belleklerine veri yüklenmiş insanların çevresinde bulunmaması onu ÇOK ŞEY YAPMIŞ, HİÇ BİR ŞEY ELDE ETMİŞ durumuna düşürdü.Çünkü otorite ve onay makamı Batı olunca ''Türkçe dediğiniz her şeyin aslı Farsça - Arapça veya çağatayca dır. Türk dili

Machu Picchu

bile yoktur. Olmayan şey var edilemez''ciler sayesinde Mustafa Kemal'in Hayalleri suya düşmüştür. Oysa; Batı medeniyetinin mensupları kendilerinin çıktığı kaynağa Türkleri sokmama telaşındaydılar.

1-)Ana kraliçe olarak dilimizde kullanılan Kanatlı karınca gibi veya Arı beyi etrafında kümelenen ve oğul vererek büyümeler medeniyetleri doğurduğundan TÜRK, onların İyon (Yunan) medeniyetlerinin içinde olamazdı. Hz. İbrahim zamanında Kudüs ve Mekke gibi şehirlere ANAtolia'dan göç edenlerin Çin hindi bölgesinde ve Orta Asya da Türk Medeniyetini kurmaları tezine itiraz ediyorlar (Uygur Türklerinin yaşadığı Çin, Şincan Müzesinde Türklerin Büyük annesi sayılan ''Lolan Güzeli olarak adlandırılan 3800 yıllık çürümemiş kalıntı belgedir).

2-) Ayni ANA kraliçenin veya arı beyinin oğulları Türkmenistan Aşkaabat bölgesindeki ANAU (Anav) medeniyetinin de kuraklık sonucu göçlerle gelerek Dicle Fırat arasında (mezopotamya; Üstün yaşam yeri) medeniyetini kurdular tezine de ısrarla karşı çıkıyorlar (Süm kök hece bile Türkçedir. Sümek sümük gibi ayni kaynaktan çıkıp uzayan demektir. surri ve sürü gibi, Anau, anav da türkçedir. Ülkemizde yaşayan anavların men anav demesi manav dır ve dağlılardan farklıdırlar).

3-) Amerikalı Jeolog ve Arkeolog Prf. Raphael Pumpellery- Rus tarihçi Rusliyakof - Türk tarihçi Anıl Çeçen - Kamuran Gürün ve Begmyrat - Gulla gibi tarihçiler de Sümerlerin Orta asya dan göç eden bir TURANİ topluluk olduğunda birleşmişlerdir. Günümüzden 6000 yıl önce bu uygarlığın bulunduğu bölge Bacteria Morgiaza Archaelogy Complex: BMAC olarak ifade edilmiştir.

4-) Son yapılan tarihi kazılar ve höyüklerden çıkanlarla Hititlerin muazzam medeniyeti ortaya çıkınca onu bile Asya kökenli Alman ırkına mal etme eğilimleri olmuştur.

5-) Arkeolojik buluntular bile ön yargıları ve batı şartlanmışlıklarını yıkamadığı için en iyi yol Kazım Mirşan'ın yaptığı gibi DİL'den giderek DNA gibi kesine yakın olarak sonuca ulaşmaktır. Anadolu'da kullanılan kelimeler, eşya ve simgelerin, Çin'de de, Tuna boylarında da olması ve ön Türkçe yüzlerce sözcüğün çok büyük coğrafyada canlı kalması ve onların Farsça-Arapça. Arnavutça. İtalyanca. Rumca, Ermenice değil onlara nereden geldiğinin tespiti önemlidir. Kazım Mirşan'ın açtığı yolda Tarık Tarcan ve Genç araştırmacımız Sinan Meydan hayli yol almıştır. Eskiden olmayan ama şimdi ana belleklerde var sayılan birikimlerle bir çok karanlık aydın-

lığa kavuşur Hakikat aralanır (ışıklandırılır. Çünkü sesler ışık fotonları olduğuna göre onların resm edilmiş hallerıde ışık enerjiden birparçacıktır).

6-) Hakikat ile ilinti kurmak bile bazen o kadar kolaydır ki çocuk aklı (az bilinçli) bile bunu yapar. Bazen de öyle zor ve zıd tır ki, ''dahi'' aklı bile bunda yanılır. Mesela:Malakit kelimesi Warka yazıtlarında Bakır çıkarılan ada (Sina) olarak geçer, Yeşil bakır taşı, bakır ve bakırla ilgili manasında. Pakistan'da ki Mala, malai, malala gibi isimler, Malasia (Malezya) ülkesi ve malaylar sadece Bakırcılar veya bizim kalay ve kalaycı dediklerimizle ayni manada olanlar mıdır? Malay ülkesi Malasia'da ve Endenozyadaki volkanların isimleri ''lok'' kök ecesiyle başlamasını lokum ve lokma olarak Türkçede parça anlamında kullanınca parça atan (püskürten) olamaz mı? Soğumuş ateş parçasına Türkçede kül deniyorsa, İzlanda buzullar altındaki ''Yallahaküll'' yanardağı ''Kül yaratan'' olarak manalandırılmaz mı? (Almancada Kül: soğutan manasında, Cültüre olarak Kültürün kök hecesi de geriye kalan manasındadır.)

(2007) Köylerini yaktığı Arakanlı savunmasız sivil Müslümanları otomatik silahlarla katletmekten çekinmeyen vahşi bir budist.

Yazının icadından 4200 yıl sonra yani 900 lü yıllarda şekillenen dünya tarihini o yıllarda Yahudi - Yunan ve Ermeni tarihçiler kafa yorup kendilerine pay çıkararak oluşturmaya başladıkları biliniyor. En zor işlenen maden olan altından elbise (zırh) yapacak teknolojiye ulaşmış orta Asya Türkü, tarihe ve medeniyete katkısı olmayan barbar olarak neden gösterilmiş? Medeniyetin başlangıcında 'yok' iken dağlardan yabani hayvanların getirilmesiyle 'VAR'lık elde edenler hayvancılık yapanlar değil midir? Et, süt, deri ve yünlerinden ilk sanayi

oluşumlarının temeli o ilk varlıklarla atılmadı mı? (Süt ürünleri sektörü dünyada hala en büyük sektördür.) Dünya Tarihinde - Romalılar, Yunan Site Devletçileri Anadolu'da Sümer - Akad Hititler ve Mısır'dan çok fazla bahsedildiği halde Çin'de Beyaz Mermer piramitler yapanlardan gümüş imparatordan, MU imparatorluğundan hiç bahsedilmemiştir. (MU: Sadece zamanın en güçlü hayvanı olan Oquz-Öküz'ün çıkardığı sese göre adlandırılmasıdır.)

Büyük İskender'in doğu seferi ayrıntılı anlatılır. Ama Orta Asya'daki muazzam medeniyete zarar verilmesin diye Atilla'nın Batı seferine çıktığı es geçilerek sadece Atilla'dan bahsedilir. Oysa Tanrının kırbacı olarak kilise kayıtlarına geçen ve aktarılan rivayetler; Atilla'nın vazifesinin kendi büyük medeniyetine zarar verecekleri yerinde imha edip, onları kolay asker toplayamaz duruma getirmekti diye bir görüş niye benimsenmez? (Gerçeğe en yakın olan).

Doğal kaynaklara kimyasal atık katma gibi DİL'e yapılan müdahaleler, Tarihteki; Pers'i - Pars'ı - Fars'ı - Golyat,Callut - Gommer,Ommer - Abraham, İbrahim, Süleyman'ı, Salamon olarak bir şekil harf değiştirilerek telaffuz farkı yaratsan ne olur, yaratmasan ne olurdu. Önce LaTİNce, sonra; Ladino dil yarattılar da ne oldu. Dünya vatandaşı olarak kaç milyon insan ondan yararlandı ve şu an onunla iletişim sağlıyor. Madem biz ULUS devlet değiliz, Dünyada hiç ulus devlet kalmasın demek, Şeytanlık ve ona hizmet değil de NEDİR?

Soylarını bağladıkları Büyük İskender ve sülalesini bile ''Tüm varlığımızı Barbarlara mı bırakacağız? diyerek öldüren YAPAY medeniyet sahiplerinin Filistin'i devlet olarak saymamalarının tek sebebi Doğu Kudüs'ü vermemektir. Verirlerse Var olan iki kıble merkezide Müslümanlara (Doğuya) geçer ve korktuğumuz eski günler geri gelir, düşüncesidir (güvenlik endişesi).

Sadece kendi aralarında kendi ırk ve akraba topluluklarının refahı için ayrı bir MEDENİYET inşa etmek isteyenler: Din'de Hz. İbrahim'den -Tarihte Makodon Kralı Büyük İskender'den- Dilde de şekil harf (Tamka, simge belirti işareti)leri değiştirmeyle bunu başaracaklarını zannetmişlerdir.(200 yıl sürdürebildiler.)

Bir medeniyet etrafında dolayısıyla Hakimiyet yaratmak için İnsanlık Tarihi dahil, her alanda OTORİTE olmak için hala yapılan vahşiliğin adına da MEDENİYET deniliyor. DİN ve DİL in önemini kavrayan EGOsu yüksek kurnazlar hem dini hem dili bir iken iki yapma

tuzakları sadece kendileri ve kavimlerinin çıkarı (geleceği)içindi (yaptılar ve başardılar). Sırf bu MEDENİYET ve toplumlarına iyi bir gelecek temini için Papalığın merkezi Watikan'da papirus kayıtlarından antik Yunan belgelerine kadar 200 oda belgeyi yakmaktan çekinmediler. Babil - İskenderiye - Mısır - Osmanlı - Hint - G.Kore ve Güney Vietnam'dan topladıkları belgeleri arşivlemeyle BİLGİYİ tekeline almayı başaranlar da aslında HAKİKATİ biliyorlar.

KENDİ DİN VE DİLİNİN ÖZÜNÜ BİLMEYENLER VEYA AZ BİLENLERİN KENDİLERİNİN EGEMENLİĞİNE GİRECEĞİNİ, ONLARA HİZMET EDECEĞİNİ ESKİ KİTAPLARDAN KAVRADIKLAR İÇİN ÖNCE HİNT BABÜR-SONRA OSMANLI İMPARATORLUĞUNU DAĞITTILAR.

Medyen kavmi veya Medyen Halkı ile Uygurlar gibi yaşayan (yaşantı) manasını taşıyan MEDENİYET VE UYGARLIK öz dilimizden gidince; Cengiz han - Timur han ve Babür Şah, Şir Muhammed silsilesi bir kol, - Kayı boyu olarak ta Alp Er Tunga - İlteriş han - Oğuz Kaan - Bulan - Selçuk Bey - Ertuğrul GAZİ (Ertunga) - Osman Gazi (Oquzman)ve 5. Mehmet ve Vahdettin'e dayanan ikinci kol olarak bir düşünelim lütfen. Osman Oğullarının da - Türkçe konuşan Babür oğullarının da sonu nasıl oldu. HANEDAN kelimesi Han soyu olan yani asil olan demekse Osman oğulları ve Babür oğulları gibi Hanedan (asil) soylar nasıl perişan ve yurtsuz dolaşıyor? (Avrupada hala hanedanlar hüküm sürüyor.)

Neden en büyük zulümler Türkani denilen Arakan Müslümanlarına - Gazze - Kerkük ve Halep dolaylarına yapılıyor. Yapanlar hep ÇAĞDAŞ BATI değimli? Hz. Adem'den beri hiç dinmeyen kan akıtma vahşiliği HABİL ve KABİL'deki gibi Babil (Irak) Kabil (Afganistan) diyarında akmasına mı ÇAĞDAŞLIK diyoruz? Nedenlerini araştırarak HAKİKATI arayalım.

Bilgisayar ana bellekte olmayan veriler gibi beyin ve genlerin de (Kortex) yok hükmünde verilerle ikircikli kalınacağı için Türk Tarih Tezinde de ikircikli kalanlar, bilimsel ve arkeolojik bilgi eksikliğinden bu TEZ'in ütopya ve ucube olarak kalmasına sebep olmuşlar hatta sonradan ütopyacılarla dalga geçilmiştir. Oysa Türk Tarih Kurumu ve Türk Dil Kurumu birlikteliğinde M. Kemal'ın gençliğinde sağladığı birikim kadar birikimli ve ana dili olarak DİNİ kitabının dilini bilen insanlar çoğunlukta olsaydı daha o zamanlar şöyle bir değerlendirme yapmak mümkündü: "DİN SADECE İNSANLARA İNSANLIK DEĞERLERİNİ ANLATAN UYGULAMA KILAVUZUDUR".

Osmanlı'da İlk Yahudi Lobisi: Nasiler

Yazen HOCA

Garcia Nasi

Kuşkusuz Osmanlı İmparatorluğu'nda yaşayan Yahudilerin en önemlileri arasında, Kanuni Sultan Süleyman döneminde yaşamış olan Donna Garcia Nasi ile yeğeni Josef Nasi bulunmaktadır. "Nasiler, İsrail tarihine geçmiş başlıca Yahudi ailelerindendir. Muazzam bir servete sahip olan bu aile Avrupa'nın en güçlü hükümdarlarıyla arkadaşlık ilişkileri kurmuş, Osmanlı Sarayı'nda çok önemli görevlere ulaşmış, Yasef Nasi, siyasal Siyonizmden 350 yıl önce, İsrail ülkesinde özerk bir Yahudi kolonisi kurmayı tasarlamıştır." (Türkiye Yahudileri, Moshe Sevilla-Şaron, sf.44).

Her zaman Osmanlı yönetiminden çok hoşnut olduklarını söyleyen Yahudiler, bu devletin topraklarında özgürce yaşadılar. Siyonizm de aynı dönemde filizlenmeye başladı. Donna Gracia, Yahudi kaynaklarınca tarih sahnesine çıkan Yahudi kadınların en büyüklerinden biri olarak kabul edilir. Donna Gracia'ya bu önemini kazandıran şey maddi gücü ve Avrupa'daki ilişkileri sayesinde, Avrupalı converso (dönme) soydaşlarına sağladığı olanaklar oldu. Gracia Nasi bir keresinde Ancona kentinde baskı altında bulunan Yahudilerin durumu hakkında Kanuni Sultan Süleyman'a başvurmuş ve Kanuni'nin bu Yahudilerin kendi tebasında olduğunu söylemesi üzerine, Ancona Yahudilerinin büyük bir kısmı Osmanlı'ya göç etmişlerdir. Ayrıca Gracia Nasi, Osmanlı kentlerinde pek çok sinagog kurmuştur.

Garcia Nasi

Yasef Nasi

Yasef Nasi'ye gelince, Nasi'nin önemi, Siyonizm fikrini, İsrail Devleti'nin 1948'de kurulmasından dört asır önce taşıyor olmasıydı. Nasi, Osmanlı toprakları üstünde özerk bir Yahudi kolonisi kurmak istemişti. "Yasef Nasi Portekiz'de doğmuştur, ancak köken itibarıyla İspanyol Yahudisidir. Yavuz Sultan Selim'in gözüne girmeyi başarmış Osmanlı Sarayı'nda saygın bir yer edinmiştir. Nasi, Süleyman'a Filistin'in Tiberya şehri ve çevresini Yahudiler için imtiyazlı bir bölge olarak kabul ettirmiştir." (Israel: A History of Jewish People, Refus Learsi, sf.331)

Yasef Nasi, Herzl'den 400 yıl önce Osmanlı topraklarında, Filistin'de özerk bir Yahudi kolonisi kurma projesiyle Siyonizmin temellerini atmıştı.

"Tiberya için Yasef Nasi Sultan tarafından muhtariyet idaresi verileceğini umuyor, burada büyük bir Yahudi yerleşim merkezi kurma hayali besliyordu." (Israel: A History of Jewish People, Refus Learsi, sf.331).

"Nasi bütün Yahudileri imtiyazını aldığı Tiberya'ya göçe çağırdı." (The House of Nasi Dona Garcia, Cecil Roth, sf.88)

"Yasef Nasi, Tiberya'nın etrafını kale duvarları ile çevirmiş, fakat yeterli sayıda Yahudiyi buraya toplayamamıştır. Bu-

Yasef Nasi, Osmanlı toprakları üstünde, Tiberya'da özerk bir Yahudi kolonisi kurmak istemiş ve burayı imtiyazlı bölge olarak kabul ettirerek şehrin etrafını surlarla çevirtmişti.

nun üzerine padişahtan Kıbrıs Krallığını istemiştir." (A History of the Jewish People, James Parkes, Penguin Books, sf. 101)
"Kıbrıs ile ilgili emelleri gerçekleşmeyen bu krallık hırslısı, 1566 yılında Sultan Selim'den Naksos Adaları Dükalığı'nı almıştır." (Saffet, Naksos Dükalığı, Tarihi Osmani Encümeni, sayı 23).
"Yasef Nasi'nin İsrail tarihindeki önemi, İsrail ülkesinde Tiberya kentinde bağımsız ya da yarı-bağımsız bir Yahudi kolonisi kurmak ve bu koloniye Avrupalı Yahudileri yerleştirmek istemiş olması noktasındadır." (Türkiye Yahudileri, sf.49)
Yasef Nasi'nin Tiberya'da özerk bir Yahudi kolonisi kurma projesi o zaman gerçekleşmemiştir, ama Aliyah'a (Kutsal Topraklara geri dönüşe) doğru bir başlangıç olması açısından önem taşır. "Şurası kabul edilmelidir ki (Tiberias Projesi) Yahudilerin anavatanlarına yeniden yerleşmelerine dönük ilk projelerden biri, 19. yüzyıl Siyonistlerinin uygulayacakları planın öncüsüdür. Gerçekten de Joseph (Yasef), birçok yanıyla, Siyonistlerin en büyüğü Theodor Herzl'e çok benzer." (Türkiye Yahudileri, Moshe Sevilla-Şaron, sf.50)
"Ayrıca Yasef Nasi, Türkiye'de kurulan ilk istihbarat örgütünün de Başkanıdır." (Panorama, 5 Nisan 1992, sf.13)

Osmanlı Yönetiminde Diğer Yahudiler

XVI. yüzyılda, Ben Natan Eskenazi ve Ester Kira da Osmanlı yönetiminde söz sahibi Yahudiler arasında sayılırlar. Eskenazi, Saray'da Divan Danışmanlığı görevine gelmişti ve özellikle dış ilişkilerde etkili bir diplomattı. Öyle ki,
Polonya Kralının seçilmesi konusunda, Osmanlı Sadrazamı Sokollu Mehmet Paşa'nın desteğini sağlayarak belirleyici bir rol bile üstlenmişti. O dönemde Saray'da harem kadınları kapalı yaşadıkları için harem ile dış dünya
arasındaki alışveriş gibi bağlantıları kurmak için 'Kira' adı verilen kadınlar görev yaparlardı. Bu kadınlar harem çevresiyle kurdukları ilişkiler sayesinde devlet işlerinde de rol oynarlardı. Ester Kira da bunlardan biriydi ve bu
ilişkileri menfaatleri doğrultusunda son derece kötüye kullanmıştı. "Ester Kira, saraydaki ilişkileri sayesinde kendine yakın olanlara imtiyazlar, asalet ünvanları ve çeşitli menfaatler sağlarken dosttan çok düşman edinmiştir. Anlaşıldığı kadarıyla Ester Kira bu türden işlere gerektiğinden fazla karışmış ve işi (özellikle oğullarına) vergi muafiyetleri elde etme, hatta sipahi beyliklerinin dağıtımına karışmaya kadar götürmüş, büyük oğlunu İstanbul Gümrüğü'nün yönetimine almıştır." (Türkiye Yahudileri, Moshe Sevilla-Şaron, sf.54)

Sahte Mesih Sabetay Sevi

XVII. yüzyıla gelince, bu dönemde Osmanlı Devleti'ndeki en önemli Yahudi hareketi kuşkusuz Sabetay Sevi'nin Mesihliğini ilan etmesi oldu.

Planları arasında Osmanlı tahtını ele geçirmek de olan bu sahte Mesih, tüm dünya Yahudilerinin beklediği büyük kurtarıcı olduğunu iddia etti ve Avrupa'daki Yahudiler de dahil olmak üzere büyük bir taraftar kitlesi toplamayı da başardı. "Sabetay Sevi, 1629'da İzmir'de doğdu. Etkileyici bir kişilik ve üstün hatiplik yeteneğiyle Sevi, Hıristiyan tarihçilerin 1666 yılında 'Mesih'in geleceği yıl olarak kabullenmelerine görüş birliği ederek kendisinin Mesih olduğunu yaymaya başladı." (Şalom, 27 Haziran 1990)

Sabetay Sevi'nin Mesih olduğu iddiasıyla ortaya çıkması, bütün Yahudi cemaatlerinde heyecan ve hareketlenmelere yol açmıştır: "Avrupa Yahudileri arasında Kabala felsefesinden beslenen mistik kurtuluş umudu, İsrail tarihinde 'sahte Mesih' kavramının doğmasına yol açtı. Sahte Mesihler, bu mistik felsefenin verdiği coşkuyla mesih olduklarına ve Tanrı tarafından İsrail'i sürgünden kurtarmaya memur edildiklerine inanan ya da çeşitli eylemlerinden dolayı toplumun Mesih olduklarına inandığı kişilerdi." (Türkiye Yahudileri, Moshe Sevilla-Şaron, sf.68)

"Sabetay Sevi, sahte peygamberler fırtınasının en büyüğü oldu." (Şalom, 17 Haziran 1990)

Talmut ve Kabala konusunda uzmanlaşmış olan Sabetay Sevi, 1665'te İzmir'de mesihliğini ilan etti. "Sevi İstanbul'a gelerek kısa sürede Büyük Türk'ün (Padişahın) tacını alacağını duyurdu." (Encyclopedia Judaica, cilt 14, sf.1230)

Sevi, İzmir'den sonra, İmparatorluğun çeşitli yerlerine giderek taraftar toplamaya çalıştı: "Sabetay Sevi hakkında, gayri ahlaki tavırlar da dahil, pek çok suçlamalar, şikayetler bulunuyor." (Encyclopedia Judaica, cilt 14, sf.1239)

"İzmir'i terk eden Sevi, Selanik, İstanbul, Mora, Atina, Mısır, Sefat ve Kudüs'e giderek görüşlerini yaymaya çalıştıysa da, 1666'da Çanakkale'de Sadrazam Köprülü Fazıl Ahmet Paşa'nın emriyle tutuklanıp hapsedilmiştir." (Şalom, 17 Haziran 1990)

Sabetay Sevi'nin sahte peygamberliğinin yanı sıra üzerinde durulması gereken önemli bir konu daha var ki, bu Sevi'nin dönmelik sistemini Osmanlı'ya getirmiş olmasıdır. Sevi'nin önderliğinde kendilerini dışarıda Müslüman gibi gösteren Yahudiler, gizlice kendi dinlerini yaşamaya devam ettiler. Yahudiler, 17. ve sonraki yüzyıllarda, Osmanlı'nın devlet yönetiminde de son derece etkin konumda oldular. Tefecilik yaparak zenginleşen Yahudiler de, kimi zaman bunu bir politika aracı olarak kullandılar. Gazeteci Çetin Altan, Yahudilerin Osmanlı'daki etkilerini şöyle anlatır: "Belgeler, anlaşmalar, hepsinin altında Yahudi adı var. Mesela al Karlofça'yı, Pasarofça'yı... Zaten Osmanlı'da Yahudi büyük çapta egemen: Saray geliyor ondan borç para istiyor. Üstelik I. Ahmet'in bir sadrazamını Yahudiler idam ettirmişlerdir." (Şalom, 6 Ocak 1993)

Galata Bankerleri

Yahudiler Osmanlı devleti içinde sadık milletlerden biri olarak yaşamışlar, huzur ve güvenlik buldukları Osmanlı devletinde, kendi inançlarına uygun olarak onurlu bir yaşam sürmüşlerdir. Ancak 19. yüzyılda tüm Batı dünyasını etkileyen ideoloji ve eğilimler, Osmanlı toplumu içindeki bazı Yahudileri de etkilemiştir. Bu akım ve ideolojilerin biri Siyonizm'dir. Bir diğeri ise, kapitalist sistem ve kapitalist yaşam biçimidir. Galata Bankerleri, bu ikincisinin bir temsilcisi sayılabilir. Yahudiler ve diğer bazı Hıristiyan azınlıklardan gelen bu bankerler, Osmanlı'nın mali çöküşünde önemli bir rol oynamışlardır: "Yüzyıllardır Avrupa ticaretinin bütün para işlemlerini ellerinde toplayan Yahudiler, Osmanlı devletine yepyeni bir mesleğin öncülüğünü yapmak için gelmiş gibidirler... Sarraflığa soyunan Yahudiler, kendilerine iş mekanı olarak Galata'yı seçmişlerdir." (Hürriyet, 12 Mayıs 1988)

"1860'lardan itibaren Galata'daki Komisyon Hanı ve Havyar Hanı'nda finans imparatorlukları kurmuş olan Galata Bankerleri, saraydan başlayıp, vezir, vükela, memur ve subaydan imparatorluğun en uzak köşesindeki tahıl ya da meyve üreticisine, oduncusuna kömürcüsüne ve her türlü esnafına kadar uzanan bir ağ kurmuş bulunuyorlardı. Adeta imparatorluğun milli geliri ve dışarıdan aldığı borçların hatırı sayılır yüzdesi borsa oyunları, tefecilik murabahacılık işlemleri ile bu bankerlerin eline geçer hale gelmişti." (Prof. Dr. Haydar Kazgan, Galata Bankerleri, sf. 45)

"Spekülatif oyunlara halk da alışmıştı. Vekil vükela ellerine geçen parayı sarraflar aracılığı ile oyunlara katılarak değerlendiriyordu. Bu işlerden en ziyanlı çıkan ise İslam-Türk halkı oldu." (Prof. Dr. Haydar Kazgan, Galata Bankerleri, sf. 9)

"Galata Bankerleri devleti iki koldan soyan şapkalı beyler olarak görülüyorlardı." (Vakit, 28 Mayıs 1881) Galata Bankerleri, kurdukları tekel sayesinde, devleti varlıklarına izin vermeye mecbur etmişlerdi: "Zengin tüccarların çoğunun Yahudi oluşu dikkatimi çekti. Bunların nüfuzu çok kuvvetli, imtiyaz-

ları Türklerinkinden çok fazla. Kendi kanunları ile idare edilen bir cumhuriyet gibidirler. Yahudiler birlik meydana getirdiklerinden devletin bütün ticaretlerini ellerine almışlardır. Yahudiler kendilerine her zaman ihtiyaç duyulmasını sağlamışlar ve bu nedenle saray da onları korumuştur. Bunların tüm hileleri bilindiği halde tüm işler ister istemez onlara yaptırılıyordu. Velhasıl ticaretle ilgili olan ne varsa onların elinden geçiyordu." (Lady Montaqu, Türkiye Mektupları, 1001 Temel Eser, sf.84)

"Osmanlı hükümeti 4 Şubat 1862 sirküleri ile İstanbul'daki yabancı ülke temsilciliklerine, Galata borsasını düzenleyen bir kanun teklifi göndermiştir. (Baron de Testa, `Recueil des traites de la Porte Ottomane', cilt 4,

sf.336) Böylece Galata Borsası'nda oynanan kirli oyunlara bir son vermek isteniyordu. Anlaşıldığına göre, bu sirkülerin yaptığı etki dolayısı ile Galata Bankerleri, hemen aralarında toplanıp teşkilatlanarak yeni düzenlemeye hazırlıklı olmak istemişlerdi. Fakat hükümet, elinde bir kanun teklifi olduğu halde bunu yürürlüğe tam 10 yıl sonra koyabilecekti. Hükümetin bu düzenleme içinde geç kalması ve meydanı bankerlerin otokrasisine terk etmesi anlamlıdır. Hükümet tasarısını hazırlayanlar A. Abraham, Teodor Baltazzi, Abraham Kamando gibi Yahudi bankerler olduğundan, hükümet tasarısının yürürlüğe konmama sebebini de bu ünlü bankerlerin menfaatlerinde aramak gerekir." (Galata Bankerleri, Prof. Dr. Haydar Kazgan, sf. 41-42)

"Türkiye adeta memleketin zararı pahasına zenginleşmiş birkaç paşa ve elli altmış tefeci ve sarrafın çıkarlarını sağlamak için varlığını sürdürmekte idi." (Galata Bankerleri, Prof. Dr. Haydar Kazgan, sf.7)

Galata Bankerleri ile o dönemde neredeyse herkesin ilgisi vardı. Bu gerçeğe dikkat çeken kaynaklardan birinde şöyle denilmektedir: "Abdülaziz'in annesi Pertevnihal Sultan bile bu işte birçok paralar batırmıştı. Abdülaziz'in istekleri karşısında her türlü oyuna başvuran Sadrazam Mahmut Nedim Paşa kaybettiklerini almak için her türlü oyuna başvurmuştu. Bu işe bulaşmayan kimse yoktu. Namık Kemal, Ziya Paşa, Mithat Paşa... Abdülaziz devrinde saray kadınlarının hepsinin mücevherleri rehinde idi." (Galata Bankerleri, Prof. Dr. Haydar Kazgan, sf.46)

Siyonistlerin Osmanlı Topraklarında Düzenlediği Provokasyon: Arap Ulusçuluğu

Osmanlı İmparatorluğu, Filistin sorununun öncesine kadar kendi sınırları içinde müslüman halkın birliğini sağlamış bir devlet yapısı sergiliyordu. Türk, Arap, Kürt gibi değişik kökenlere mensup insanlar, aralarında bir sorun çıkmadan asırlar boyu İmparatorluk çatısı altında yaşamışlardı.

Siyonistlerin Filistin'e göz koymalarının ardından sistemli bir şekilde ayrılıkçılık hareketlerinin kışkırtıldığı bir dönem başladı. Bu politikanın mimar kadrosu, mason ve Siyonistlerden oluşuyordu. Siyonist yazar ve siyasetçilerin sürekli olarak ırkçılık duygularını körüklemesiyle Araplar haklarının yeterince korunmadığına inandırılarak, Osmanlı'ya karşı ayaklanmaları sağlandı. Yakup Dav ve benzeri Siyonist oryantalist düşünürler, ırkçı Arap milliyetçiliğinin İslam'a ters düşmediği gibi mesnetsiz iddialar ortaya atarak, fikirlerini ispatlamaya çalıştılar. Siyonistlerin, ırkçılığı ve ırkçıları desteklemesinin altında yatan asıl nedenin, Arapları ve Türkleri birbirlerine karşı kışkırtarak Filistin'deki Osmanlı engelini ortadan kaldırmak olduğu gayet açıktı. Fransız ve İngilizlerin I. Dünya Savaşı sırasında, Arapları Osmanlılara karşı kışkırtarak savaştırmasıyla, Siyonistler bir aşama daha ilerlemiş oldular. Basit vaatlerle satın alınan bazı Arap liderlerin halkları ise mandater güçlerin uydusu olmaktan kurtulamadılar.

Dönemin Süper Gücünden Siyonizme Destek:- Balfour Deklarasyonu

Dünya Siyonist Örgütü'nün lideri olan Chaim Weizmann, İngiltere daha Filistin'e yerleşmeden önce şu önemli açıklamayı yapmıştı: "Rahatça söyleyebiliriz ki, eğer Filistin İngiltere'nin nüfuz alanına girer de, İngiltere de orada kendisine bağlı bir Yahudi toplumunun oluşmasına olanak sağlarsa, yirmi ya da otuz yıl içinde oraya bir milyon belki daha fazla Yahudi toplarız." (Trial and Error: The Autobiography of Chaim Weizmann, Chaim Weizmann, sf.49)

İngilizler, Arapları bir devlet altında toplayacaklarına inandırarak, Osmanlı'ya karşı

Siyonist lider Chaim Weizmann ve İngiltere Başbakanı Lloyd George, Yahudi Devleti'nin kurulabilmesi için sık sık biraraya geliyorlardı.

Yahudi halkı için bir yurt hazırlamayı vaat eden, İngiliz Dış İşleri Bakanı Balfour

ayaklanmaya ikna ettikleri dönemde, aynı bölgede Yahudilere bir yurt vermeyi vadeden Balfour Deklarasyonu'nu yayınladılar. Balfour Deklarasyonu'nun hazırlanmasında başrolü oynayan Siyonist lider Chaim Weizmann, İngiltere Deniz Kuvvetleri Bakanı Winston Churchill, Dış İşleri Bakanı Arthur Balfour ve Başbakan David Lloyd George gibi politikacıların yakın dostuydu.

Weizmann ve diğer Siyonist liderler, Filistin'de Yahudiler için bir bölge ayrılması yerine, bütün Filistin'in Yahudi Devleti olması için İngiltere Hükümeti'ne bir uyarı mektubu gönderdiler. İngiliz kabinesinde yoğun tartışmalara neden olan bu muhtıradan sonra ortak bir karara varıldı. İngiliz Dış İşleri Bakanı Balfour, 2 Kasım 1917'de İngiltere Siyonist Dernekleri Başkanı Lord Rothschild'e, daha sonra Balfour Deklarasyonu adını alacak bir mektup yazdı: "Majestelerinin hükümeti, Filistin'de Yahudi halkı için bir milli yurt oluşturulmasını uygun karşılamaktadır ve bunun gerçekleşmesi için her türlü çabayı harcayacaktır." (Documents and Readings in the History of Europe Since 1918, Walter C. Langsam, sf.377)

Bu kararla, Arapların İngilizlere olan bağlılığının sarsılma ihtimali belirdi. Fakat, izlenen yeni bir politikayla bu sorun halledildi. İngiltere ve müttefikleri, Arapları büyük bir devlet altında birleştireceklerine inandırdılar. Öte yandan, 1919'da yapılan resmi bildirimde, Filistin'e göçü desteklediklerini de belirtilerek şöyle dendi: "Siyonizm hareketinin liderleri, Siyonizmin başarısını, Araplarla dostluk ve iş birliği yaparak sağlamaya kararlıdırlar ve böyle bir teklif de kenara atılacak bir teklif değildir." (The Arab-Israeli Conflict, John Morton Moore, cilt 3, sf.34)

Bu vaat ile ikna edilen Arap liderleri ile Siyonistler arasında bir iş birliği kuruldu. "İngiltere'nin arzu ettiği Arap-Yahudi iş birliği, Hicaz Arap Devleti adına Emir Faysal ile Dünya Siyonist Örgütü lideri Chaim Weizmann arasında, 30 Ocak 1919'da Londra'da imzalanan bir anlaşma ile gerçekleşti." (The Arab- Israeli Conflict, John Morton Moore, cilt 3, sf.34)

Bu anlaşmada, Arap Devleti ile Filistin arasındaki sınırın tespit edileceği söylenerek, Filistin'in tamamen Yahudi toprağı olduğu belirtilmiş ve Filistin adına muhatap olarak da Chaim Weizmann kabul edilmişti. İngilizlerle iş birliği içinde olan Emir Faysal, Siyonistlerle de çok yakın ilişkiler kurmuştu. Emir Faysal bu yakınlığını ABD'nin Paris Konferansı'ndaki temsilcisi ve Dünya Siyonist Örgütü'nün önde gelen üyelerinden Felix Frankfurter'e 3 Mart 1919'da yazdığı mektupta şöyle dile getiriyordu: "...Yahudi hareketi milli bir harekettir ve emperyalist değildir. Bizim hareketimiz de millidir ve emperyalist değildir.

Suriye'de her ikimize de yer vardır. İki hareketten hiçbiri, diğeri olmadan gerçek bir başarıya ulaşamaz." (The Arab-Israeli Conflict, John Morton Moore, sf.43)

Bu dostluğun aldatmacadan başka bir şey olmadığı, hemen bir yıl sonra başlayan ve günümüze kadar süren, boyutları katliamlara kadar varan çatışmalarla ortaya çıktı. İngiltere, Filistin'e teşvik ettiği Yahudi göçüyle bu bölgeyi vaat etmiş olduğu büyük Arap devletlerinden ayırmış oluyordu. İleri aşamada ise aralarında hiçbir dil, din ve ırk farkı olmayan Arapları, parçaladığı Ortadoğu'da yapay sınırlar arasında dağıttı. Bu şekilde Siyonist çıkarlarını koruyan İngiltere, Arap bağımsızlığını

Siyonistlere verdiği büyük destek ile tanınan Lord Balfour, İsrail'de ilk kurulan üniversitelerden biri olan Hebrew Üniversitesi'nin açılışına da katılmıştı.

engellediği gibi, Müslümanların yaşadığı Filistin topraklarını da İsrail yayılmacılığına hazır hale getirmiş oldu.

Siyonizmin Filistin'deki İlk Adımı: İngiliz Mandası

İngiltere ve ABD, Osmanlı Devleti'nin çökmeye başladığı yıllarda İsrail Devleti'nin kurulması yolundaki çalışmalarını hızlandırdılar. Yahudilerin Filistin'e yerleşmeleri işini İngiltere üstlendi: "Filistin'i elinde bulunduran İngiltere, çeşitli siyasal düşüncelerle bağımsız bir Yahudi Devleti'nin kurulmasını üstüne aldı." (Meydan Larousse, cilt 4, sf.670) Filistin'e yerleşen İngiltere'nin ilk işi, buraya yapılan Yahudi göçünün devamını sağlamak oldu. "Filistin'deki İngiliz yönetimi, 1920 ile 1936 arasında Filistin'e 290 bin Yahudinin göçüne resmen müsaade etmiştir." (Survey International Affairs 1936, sf.706)

I. Dünya Savaşı'nın sonucunda 60-80 bin kadar olan Yahudi nüfusu, 1929'da 170.000'e çıkmıştı ki, bu, toplam nüfusun %17'si demekti. Halbuki 1923'te Yahudiler tüm nüfusun %11'ini oluşturuyorlardı. Daha sonraları da İngiliz yönetiminin sağladığı kolaylıklarla, göç hızlanarak devam etti. "1936'da Yahudi nüfusunun miktarı 400 bine çıkarak nüfusun %31'ini oluşturacaktır." (Palestine and the Arap- Israeli Conflict, cilt 1, Michael J. Cohen, sf. 289)

İngiltere'nin desteği bu kadarla da kalmamış, manda yönetimi sırasında kurulan Siyonist terör örgütlerindeki militanların eğitimini de üstlenmişti. "Haganah'a karşı İngiliz manda yönetimi daima büyük hoşgörü göstermiştir. Hatta Filistin'deki İngiliz subayları, Haganah askerlerinin eğitiminde görev almışlardır. Bu subayların en ünlüsü ise, ateşli bir Siyonist olan Yüzbaşı Orde Wingate'dir." (The Course of Modern Jewish History, Howard Sachar, sf.389)

İngiliz ordusunun, Siyonistlerin silahlı eğitimine esas ağırlık verdiği dönem II. Dünya Savaşı yılları oldu. İngilizler, bölgenin hiçbir dış tehlikeye maruz kalmadığı bir dönemde, savaşı bahane ederek Siyonist militanları orduya aldı ve bunlar için özel gruplar kurarak eğitim verdi. "İngiliz ordusunda dağınık bir şekilde hizmet eden 30 bin kadar Filistin Yahudisinin ayrı bir tugay haline getirilmesi, 1944 Eylülü'nde olmuştur." (Keesing's Contemporaray Archives, 1943-1946, sf. 6750)

Böylece Siyonistler, savaş tecrübesi kazanmış ve kurulacak İsrail Devleti için kaçınılmaz gözüken Arap-İsrail Savaşı'na hazırlanmıştı. Manda yönetimi, eğittiği Siyonist militanların silah temin etmesi için de çeşitli kolaylıklar sağlamıştı.

"Yahudiler Amerika'dan makineli tüfek ve havan topu gibi silahların üretimi için aldıkları torna ve makine parçalarını sandıklara yerleştirip İngiliz gümrüklerine getirdiler. Sandıklar İngiliz gümrüğünden güçlük çekmeksizin geçti." (O Jerusalem, Dominique La pierre-Larry Collins, sf. 96) Ancak Siyonist terör örgütleri sonunda İngiltere'yi de vurdu. 1940'ların ikinci yarısından itibaren Siyonist teröristler İngiliz hedeflerine saldırmaya başladılar. İngiltere bu karmaşayı daha fazla üstlenemedi ve Filistin'den çekildi.

Üç Büyükler İsrail İçin Biradada

"Bu silah ve cephane hırsızlığında İngiliz askerleri de Siyonistlere yardımcı olmuşlardır." (The Middle East in the War, George Kirk, sf.229)

II. Dünya Savaşı sonunda (4-11 Şubat 1945) üç galip ülkenin liderleri Yalta'da biraraya geldiler. Toplantının gündem maddelerinden birisi de İsrail'in kurulmasıydı. "Kırım'daki küçük Yalta şehrinde, üç büyükler savaş sonrasının dünya haritasını çizdiler. Burada Franklin Roosevelt, Winston Churchill, Joseph Stalin arasında geçen ve konusu da Fi-

listin'den başka hiçbir şey olmayan özel bir konuşmanın ayrıntıları anlatılıyordu. Konuşma sırasında Stalin, çok sinirli bir havayla Churchill'e dönerek, Filistin Araplarıyla Yahudi sorununun tek çözüm yolu olduğunu söyler: Stalin'in öngördüğü çözüm yolu bir Yahudi Devleti'nin kurulmasıydı." (O Jerusalem, Dominique Lapierre-Larry Collins, sf.68-69)
Yahudi lobileri ve localar sayesinde dünyanın bütün önemli güçlerini İsrail Devleti'nin kurulması için kullanan Siyonistler, gerçekten de İsrail'i Herzl'in I. Siyonist Kongre'de söylediği gibi 50 yıl içinde kurdular. Sayısız entrikanın sonucunda kurulan bu devlet, Ortadoğu'ya beraberinde yeni entrikalar, kan ve ölüm getirdi...

İsrail Devleti İçin Amerikan Desteği

Arap toprakları üzerinde bir Yahudi Devleti kurabilmek için, Filistin'deki Siyonist terör örgütü Haganah'ın Başkanı Yigael Yadin önderliğindeki Siyonistler bir plan yaptılar. "Dalet" ya da "D Planı" diye bilinen bu plan, İngiltere'nin Filistin'den çekilmesi sırasında doğacak otorite boşluğundan, bir terör hareketi ile faydalanmayı amaçlıyordu. "Haganah'ın stratejisi bu plana göre düzenlenmişti. İngiliz birliklerinin ayrılmasından sonra, kısa sürecek bir boşluk döneminin olacağı hesaba katılıyor, bu dönemde tüm Siyonist grupların düzenli bir harekete kadar silahlanması isteniyordu. Ama bu ilk hedefin gerçekleşmesi, Haganah'ın ABD'den o zamana kadar gerekli insan ve araç-gereci yollamasıyla mümkündü." (O Jerusalem, Dominique Lapierre-Larry Collins, sf. 87)

Elizer Kaplan, terör örgütü Haganah'a Avrupa ve Amerika'dan gelen yardımları yönlendirmekle görevliydi.

Bu noktada Siyonistlerin kuracakları devlete hem maddi hem de siyasi destek sağlayacak büyük bir güce ihtiyaçları vardı.
"3 milyondan fazla Yahudinin yaşadığı Amerika, Dünya Siyonist Teşkilatı'nın en güçlü merkezlerinden biriydi" (Foreign Relations of the United States, 1939, cilt 1-5, sf.694)
Dünya üzerindeki en etkili güç olan ABD, Siyonist hedefler için en uygun ülkeydi. İhtiyaç duydukları finansmanı karşılamak üzere Yahudiler, ABD yönetiminde etkili olan bazı isimleri kendi saflarına çekerek, kaynak olarak ABD'yi kullanmayı başardılar. Daha sonra İsrail Başbakanlığı yapacak olan Golda Meir gerekli finansmanı sağlamakla görevlendirildi. "Golda Meir Chicago'ya geldiğinde, sağlayacağı 25-30 milyon dolarla Filistinli Yahudileri ağır silahlarla donatmayı umuyordu. Roosevelt'in Maliye Bakanı Henry Morgenthau ve bir grup iş adamı Golda Meir'la şehirden şehire dolaşmaya koyuldu. Bu turda toplanan 50 milyon dolar, Yahudi ajansı muhasebecisi Elizer Kaplan'ın sağlamayı umduğunun on katıydı. Bu miktar Ortadoğu'nun en büyük petrol üreticisi Suudi Arabistan'ın, 1947 yılında bu yoldan sağladığı toplam parayı da aşıyordu." (O Jerusalem, Dominique Lapierre-Larry Collins, sf. 202-203)
Amerika Birleşik Devletleri'nin Maliye Bakanı Yahudi asıllı Morgenthau'un para toplama işini organize etmesiyle, ABD yönetimi içindeki bazı kesimler de giderek Yahudi davasının en büyük yardımcısı durumuna geldiler.
"Morgentheau, Amerikan Hazinesi'nin başında iken B'nai Brith ve Yahudi Refah Dairesi gibi Yahudi organizasyonlarında çalıştı. 1947-50 arası Birleşmiş Yahudi Müracaatı Genel Başkanlığı, 1950-53'te de Fahri Başkanlığını yaptı. Daha önce örneği görülmemiş büyük bağışların yeni kurulan İsrail Devleti'ne yardım için kullanılmasını sağladı." (Encylopedia Judaica, cilt 2, sf.321)
"Siyonist" sanayici Rudolph Sonenborn tarafından yönetilen "Materials for Palestine" (Filistin için Maddi Yardım) isimli kuruluş, İsrail için ayrılan paraları topluyordu. Bu paralarla ABD ve Avrupa'da satın alınan silah ve askeri mühimmat gemilere yüklenerek Filistin'e, Siyonist terör örgütleri Haganah ve Irgun militanlarının kullanması için gönderildi. Siyonistlerin ABD'den sağla-

dıkları askeri yardımların çoğu karşılıksız olmasına rağmen, İsrail'in borçlanarak aldığı yardım da küçük sayılmazdı. Böylesine büyük bir borca karşılık İsrail'in yeni yardımlara ihtiyacı olması, zayıf durumdaki Yahudi Devleti'nin geleceğini tehlikeye sokuyordu. İşte bu sırada Amerikalı General George Marshall, Amerika'nın müttefiki olan Avrupa devletleri için yardımı amaçlayan bir plan hazırladı. Marshall Planı, 2 Nisan 1948'de Başkan Truman tarafından imzalanan bir kanunla kabul edildi. Bu plan 1 Nisan 1948'den, 30 Haziran 1952'ye kadar olan dört yıl için öngörülmüştü. Avrupa'yı hedef alan Marshall yardımı, aynı zamanda İsrail'in borçlarının silinmesi ve bundan sonraki ihtiyaçlarının karşılanabilmesini de öngörüyordu. İsrail'in kurulması ve devletler arası hukuka göre tanınması için son bir adımın daha atılması gerekiyordu. Bunu da, Birleşmiş Milletler bünyesinde özel bir Filistin Komitesi kurulması talebiyle İngiltere başlattı. İngiltere'nin isteğiyle Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 28 Nisan'da toplandı ve 19 Mayıs'ta da, "Birleşmiş Milletler Filistin Özel Komitesi" (UNSCOP)'nin kurulmasına, bu komitenin 11 üyeden oluşmasına ve komitenin raporunu en geç 1 Eylül'de vermesine karar verildi. Komite'ye, Avustralya, Kanada, Çekoslavakya, Guatemala, Peru, İsveç, Uruguay,
Hindistan ve İran seçildi. Komite'nin öngördüğü rapor, Siyonistlerin planları doğrultusunda, Filistin'in bölünmesini ve bir Yahudi Devleti'nin kurulmasını içeriyordu. Raporun çizdiği sınırlara göre, Arap Devleti'nin yüz ölçümü 4476
milkare olup Filistin topraklarının %42.88'ini, Yahudi Devleti'nin yüzölçümü ise 5893 milkare olup Filistin topraklarının %56.47'sini oluşturuyordu. Diğer yandan Harry Solomon Truman, ABD Başkanı olarak bütün yetkilerini Filistin'de bir Yahudi Devleti'nin kurulması için kullanmaktan çekinmiyordu. "Siyonistler, 1948'in Mart Ayı'nda Chaim Weizmann'la Truman arasında gizli bir görüşme ayarladılar. Weizmann bu görüşmeden sonra Truman'ın desteğini kazandı. Aynı yıl Mayıs ayında Weizmann Beyaz Saray'a bir mektup yazarak Filistin'de bağımsızbir Yahudi Devleti kurmaları durumunda ABD'nin tanıyıp tanımayacağını sordu ve Truman onu destekleyeceğini belirtti." (The Lobby, Edward Tiwnan, sf.27) İngiltere'nin bölgeyi terk etmesiyle Amerikan yönetimi, Arapların Filistin'i işgal etmesi ve Yahudi Devleti'nin tehlikeye düşmesi olasılığına karşın tedbirler alma ihtiyacı duydu. Böyle bir durumda tek yol ABD'nin en kısa zamanda Filistin'e müdahalede bulunmasıydı. Başkan Truman, Amerikan Anayasasında kongreye dahi başvurmadan asker gönderme yollarını incelemek için, hukuk işleri danışmanı Ernest Gross'u gizlice görevlendirdi. Ancak, Filistin Yahudilerine

İsrail'e silah alması için mail yardım yapan ABD Maliye Bakanı Henry Morgenthau, ilk İsrail Devlet Başkanı Chaim Weizmann ile birlikte.

yapılan uluslararası yardım o kadar büyük oldu ki, ABD'nin müdahalede bulunmasına dahi gerek kalmamıştı: "Filistin paylaşımının gerçekleştirilmesi için en büyük çabayı gösteren Birleşik Amerika'ydı. Beyaz Saray, Filistin'in paylaşılmasına karşı çıkan ya da sadece kararsız kalan ülkeler üzerinde her türlü baskıya başvurdu. Başkan Truman, BM'deki temsilcisi Büyükelçi Hershel Johnson'u 'Bir başarısızlığın sonuçlarına şahsen katlanmak istemiyorsa Filistin'in paylaşılması yönünde Birleşmiş Milletler'den karar çıkarması gerektiğini' söyleyerek uyardı. Aynı şekilde,

Başkan'ın danışmanı olan Yahudi işadamı Bernard Baruch, Fransa'nın BM'deki temsilci Alexendre Paradi'yi, ülkesinin paylaştırmaya karşı çıkması halinde Amerikan yardımının kesilmesinin muhtemel olduğunu söyleyerek tehdit etmekten çekinmemişti. Ancak, İsrail'in kurulmasını sağlayacak kadar oy sağlanmamıştı. Oturumun başkanı Brezilya delegesi Oswaldo Aranha Filistin'in paylaşılmasını büyük bir içtenlikle destekliyordu. Takvimdeki büyük bir rastlantı sonucu (!) BM'deki oylama sırasında 'şükran gününün tatil olduğunu' söyleyerek oylamayı erteledi. Bu da Siyonistlere 48 saatten fazla zaman kazandırdı. Bu hayati süre boyunca paylaştırmaya karşı olan ülkeler Liberya, Haiti ve Filipinler, inanılmaz bir baskı ve hatta tehdit dalgasıyla karşılaşacaklardı." (O Jerusalem, Dominique Lapierre-Larry Collins, sf.29)

Filistin'de Son Perde: Birleşmiş Milletler, Yahudi Devleti'nin Kurulmasını Kabul Ediyor

Birleşmiş Milletler'deki bu tehdit ve baskı kampanyası, Siyonistlerin hedefe ulaşmasında çok önemli bir rol oynadı. "BM Genel Kurulu'nun 29 Kasım 1947 günü saat 17:35'te yapılan oylamasında, çoğunluk planı, genel kurulun 181 (II) A sayılı kararı alarak, 13 red, 10 çekimser oya karşılık 33 oyla kabul edildi." (The Course of Modern Jewish History, sf.275) Güvenlik Konseyi'nde taksim planını görüşen 11 üyeli komiteden sadece ikisinin red oyu kullanması, bu komitenin daha başlangıçta ne amaçla kurulduğunu gösteriyordu. İsrail'in kurulmasında ABD'nin açık desteğinin yanında, fanatik bir Yahudi aleyhtarı olan Stalin'in gizli desteği de büyük rol oynadı. Yalta Konferansı'nda bir Yahudi Devleti'nin ateşli savunucusu olan Stalin, taksim planını ABD ile birlikte destekledi. Bu, diğer ülkeleri de etkilemişti.

"Amerika ile Sovyetler'in ortak hareketleri, etkileri altındaki pek çok ülkenin de aynı şekilde oy kullanmasına neden oldu." (The Course Modern Jewish History, sf.275)

14 Mayıs günü, Filistin'deki İngiliz manda yönetiminin sona ermesinden birkaç saat önce, Tel-Aviv'de toplanan Yahudi Milli Konseyi (Vaad Levmi) yayınladığı deklarasyonda İsrail Devleti'nin kurulduğunu ilan etti. Bağımsızlığın ilanı ile birlikte David Ben Gurion Başkanlığında 13 üyeli bir kabine kuruldu. Ben Gurion Savunma Bakanlığını da üzerine almıştı. Moshe Şertok ise Dış İşleri Bakanı'ydı. Yahudiler bağımsızlık ilan edeceklerini, dönemin Yahudi Başkanı Truman'a daha önce bildirmişlerdi. Ve tabii ki ABD, İsrail'i tanımakta hiç vakit kaybetmedi. "İsrail Devleti'nin bağımsızlık ilanından tam onbir dakika sonra, Başkan Truman İsrail'i tanıdığını açıklıyordu." (Foreign Relations of the United States 1948, cilt 5, sf.992)

İsrail Devleti, diğer ülkeler tarafından da kısa süre içinde tanındı. Ancak daha önce de vurguladığımız gibi, kurulan devletin sınırları Siyonistler için pek de tatmin edici değildi. Ben Gurion bu konudaki memnuniyetsizliğini şu şekilde dile getiriyordu: "Statüko'yu korumak bahis konusu değildir. Biz genişlemeye yönelik dinamik bir devlet kurmak zorundayız."
(Rebirth and Destiny of Israel, Ben Gurion, sf.419)

Ben Gurion İsrail Devleti'nin kuruluşunu ilan ediyor. Yeni Yahudi Devleti'ne karşılıksız ekonomik destek sağlayacak planın sahibi General Marshall, dönemin Yahudi ABD Başkanı Truman ile.

cumhuriyetin "bayram" olduğunu sananlara!

Muzaffer DOĞAN

Gaflet denizinde yüzüyoruz!

●

Cumhuriyet'in ilânıyla, hilâfet kaldırıldı.
Kur'an harfleri yasaklandı.
Savaştığımız kâfirlerin harfleri alındı.
İslâm hukuku kaldırıldı, savaştığımız
kâfirlerin kânunları alındı.
Ezân susturuldu.
Din ve Devlet işleri ayrıldı.
"Lâiklik" isimli, Müslümanların elini
kolunu bağlayan bir uygulama yerleştirildi.

●

Tekke ve zâviyeler,
akla ziyân gerekçelerle kapatıldı.
Bir çok Allah dostu idâm edildi,
bir çok Allah dostu da, zindanlara atıldı.

●

Karma eğitim gibi, fıtrata aykırı
biruygulama,mecburîleştirildi.

●

Şanlı Osmanlı Hânedanı, vatandaşlıktan
çıkarılarak, kâfir diyârlarına sürgün edildi.

●

Müslümanların başına, kânun zoruyla,
Frenk kâfirlerinin şapkası giydirildi.
Giymemek için direnenlerin bir kısmı
idâm edildi, bir kısmı zindanlara atıldı.

●

Büyük çoğunluğu Müslüman olan
ülkemizde, Cumâ günü tâtili kaldırıldı
ve yerine, hristiyan ve yahudi azınlığı
sevindirmek için, Cumartesi ve
Pazar tâtili getirildi.

●

Kılık-kıyâfet inkilâbı diyerek,
Müslüman kadın ve kızlarına,
kâfir kadın ve kızlarının kıyafeti,
kânun zoruyla dayatıldı.

●

Bu nasıl bir bayramdır ki,
"denize döktük" diye şişindiğimiz
Yunan kâfirinin "demokrasi"sini,
savaştığımız işgâlci İngiliz kâfirinin
"şapka"sını, işgâlci Fransız kâfirinin
"lâiklik" anlayışını aldık?
Bu nasıl bir "Cumhuriyet"tir ki,
"Ka'be Arabın olsun,
Bize Çankaya yeter"
diyen alçaklar, "Millet vekili" diye,
"Millet"in "Meclisi"ne girebildi?
Bu nasıl bir "Cumhuriyet"tir ki,
"Eskiyi unut, Yeni yolu tut!"
diyen alçaklar, Millî (!) Eğitim
Bakanı olabildi?

●

Bu "Cumhuriyet"i,
Müslüman, aslâ "bayram" olarak
kabul etmez, edemez!
Bu cumhuriyet, küfür cumhuriyetidir.

●

Ey Müslüman! Gafletten uyan!
Cumhuriyetin ilânından sonra,
sana "bayram" diye yutturulan
günlerin hiç birisi de,
senin bayramın değildir ve olamaz!
Senin "Ramazan" ve "Kurban" isimli
iki bayramın var. Bunu böyle bil!
Allah'ın rahmeti, bereketi, atıfeti
gerçek Müslümanların üzerine olsun.
Selâm olsun,
Allah'ın dâvâsına gönül verenlere.

● ● ●

asr'a andolsun analitik e-Dergi

Aylık Analiz Araştırma İlim ve Fikir Dergisi - Kasım 2021 - Yıl: 2 - Sayı: 13 - 25 ₺

TARİH MUHASEBESİ (1839-1979)

Tarihim mahzende bükülü kaldı;
Ağacım kökünden sökülü kaldı.
Rüzgâr kesilince, mahzun bayrağım
Gönderi üstüne dökülü kaldı.

Saçı yapıştırma kel devrimlerin
Kafa kafa takma kâkülü kaldı.
Hep belâ, hep belâ, püsküllü belâ;
Belâsı gitti de püskülü kaldı.

Mâbedler dışından kapısı açık,
İçinden mânası sürgülü kaldı.
"Hürriyet" narası koptu kopalı;
Vicdan ezik, ağız büzülü kaldı.

Yumurta güvercin, civcivi karga;
Anne, yavrusuna küsülü kaldı.
Köylerden kentlere Moğol akını;
Hazine tarlada gömülü kaldı.

Vatanda değersiz ham insan gücü;
Yaban illerine sürülü kaldı.
Batıyı haraca kesen ellerde;
Nihayet dilenci keşkülü kaldı.

Batı dedik, Bati dedik ve battık;
Alınlar yerlere sürtülü kaldı.
Ortada, çarkında ezildikleri
Mankafa makine Herkülü kaldı.

Gerçek motor iman, gerçek füze aşk;
Bu da çoklarında örtülü kaldı.
Önce dinde, sonra küfürde yobaz,
Her defa tepede çökülü kaldı.

Enflâsyon yoliyle hiçe varmanın
Bilmem kaç sıfır, kaç virgülü kaldı.
Kaçtı akıl, göçtü fikir, çöktü dil;
Ruh her noktasından törpülü kaldı.

Batı dargın, Doğu dargın, gök dargın;
Ön, ard, üst, alt taşla örtülü kaldı.
Hâsılı, yaktılar baba evini;
Ne sözü, ne izi, ne külü kaldı.

Çözdük her müşkülü derlerse, de ki:
Sonunda var olma müşkülü kaldı.

Necip Fazıl KISAKÜREK